HALKIN SESİ

6 Nisan 1976

250 Kuruş

51

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

ÜSLERE EL KONULMALI! ÜSLER SOSYAL-EMPERYALİSTLERE KARŞI KULLANILMALIDIR

Türkiye'deki Amerikan üsleriyle ilgili olarak Dışişleri Bakanı Çağlayangil'le Kissinger arasında imzalanan anlaşmanın metni gazetelerde yayınlandı. Üs ve tesislerde birer Türk komutanın bulunması ve Türk bayrağının çekilmesi gibi değişiklikler dışında, anlaşmanın üsler üzerindeki Amerikan denetimini sürdüreceği açıkça görülmektedir. Üsler ve tesisler sayesinde elde edilen bilgilerin Türkiye değil, ABD tarafından kullanılacağını NATO yetkilileri dahi söylemektedirler. (Hürriyet, 31 Mart 1976).

Üsler üzerindeki denetimin kimin elinde olduğuna şüphesiz ki, üssün üzerinde bulunduğu toprağa, üs ve tesis binalarına kimin sahip olduğuna bakılarak karar verilemez. Her şeyden önce sayıları yedi bine varan Amerikalı askerî personel görevlerine devam edeceklerdir. Üslerdeki Türk komutanlar, sadece bir tek Amerikalı subaya muhatap olacaklar, özellikle Amerikalı uzman ve teknisyenler tamamen Amerikan ordusunun hizmet ve denetiminde çalışacaklardır. Bir Amerikalı uzmanın İngiliz BBC radyosunda söylediği gibi, üslerin denetiminde tayin edici olan «ekipmanın (araç ve gereçlerin) Amerikalı uzmanlar tarafından işletilmesi ve bakımıdır.» (Milliyet, 31 Mart 1976)

Amerika ile yapılan anlaşmanın içyüzü ortadadır. Ülkemiz üzerindeki ABD denetimi sürecek, üs ve tesisler ABD emperyalizminin menfaatlerine hizmet etmeye devam edecektir. Bunun bedeli, Amerika'nın her yıl için ödemeyi vaadettiği 250 milyon dolar ve bazı savaş araçlarıdır.

MC iktidarının Türkiye topraklarını Amerikan emperyalizmine kiralaması hangi şartlarda gerçekleşmiştir. Yurdumuz iki süper devletin başlıca çatışma alanlarından Akdeniz ile Orta Doğu bölgelerinin birleştiği yerde son derece önemli bir konuma sahiptir. Bir dünya savaşı şartlarında yurdumuz iki süper devletin, özellikle Sovyetler Birliği'nin ilk hedeflerinden biri olacaktır. Bugün, millî bağımsızlığımızı güçlendirmek ve korumak, yeni bir dünya savaşına karşı hazırlanmak ülkemizin en önemli meselesidir. Ve bu, ülkemiz üzerinde hegemonya mücadelesi veren her iki süper devletin tahakkümüne her alanda karşı çıkmakla mümkündür. Üsler konusunda Amerika ile yapılan anlaşma, ülkemiz üzerinde tahakkümünü sürdürmek isteyen ABD emperyalizminin attığı yeni bir adımdır. Türkiye, millî bağımsızlığını güçlendirmek için, millî savunmasını Amerikan denetimine sokan bütün uygulamaları kaldırmalı, üsler üzerindeki Amerikan denetimine de son vermelidir.

Şunu açıkça belirtelim. Türkiye'nin millî bağımsızlığını tehdit eden esas düşman Sovyetler Birliğidir. Türkiye millî savunmasını Sovyeter Birliğine karşı güçlendirmelidir.

Devamı 8. sayfada

Halkın Kurtuluşu dergisi sahibi Zeki Gümüşel ve Aydınlık dergisi sahibi Doğan Yurdakul gözaltında

MC iktidarının yurtsever basına karşı giriştiği saldırılar sürüyor. Aydınlık dergisinin sahibi Doğan Yurdakul 26 Şubat günü 99 yayınevi, dergi kitabevi, dağıtım ve plak şirketi sahiplerinin basına yapılan saldırıları protesto etmek üzere düzenledikleri basın toplantısından çıktıktan sonra polis tarafından gözaltına alındı. Polis aynı gün «Halkın Kurtuluşu» dergisinin idarehanesini bastı ve derginin sahibi Zeki Gümüşel ile burada bulunan 7 kişiyi gözaltına aldı. Yayın hayatına yeni başlayan «Militan Gençlik» Dergisinin birinci sayısının yazılarına el konulmuştur. Yine, «Devrimci Gençlik» dergisinin, «Rızgari» adlı derginin ve diğer bazı yayın organlarının sorumlu müdürleri de tutuklanmışlardır. Yurtsever basın mensupları, işkence tehdidi ile karşıkarşıya bulunmaktadırlar.

Yurtsever basına yöneltilen baskıları protesto amacıyla açılan kampanya, birçok yurtsever kişi ve kuruluşun katılmasıyla genişleyerek sürmektedir.

99 yayınevi, dergi, kitabevi, dağıtım ve plak şirketi 26 Şubat günü ortak düzenlediği basın toplantısında, yurtsever basın ve yayın kuruluşlarına yapılan baskılar sıralanmış, bütün yurtseverler mücadeleye çağırılmıştır. Tutuklu ve Mahkumlarla Dayanışma Derneği (TUMAD-DER) yurtsever basın mensuplarının kanunsuz bir şekilde tutuklanıp baskı ve işkenceye uğratılmasını kınamıştır.

Birçok bilim adamı, hukukçu, yazar, sanatçı, şair, romancı, gazeteci, çevirmen ve çeşitli meslekten yurtseverin MC hükümetinin baskı ve zulmüne karşı çıkan demeçleri dergimize ulaşmaktadır. Bunların bir kısmını daha, bu sayımızda yayınlıyoruz.

Bütün devrimci ve yurtseverleri, basın özgürlüğü için yürütülen kampanyaya daha etkili bir şekilde katılmaya çağırıyoruz.

Dergimize ve yurtsever basına yapılan baskıları protesto eden imzaların sayısı bu hafta yurt içinden gelen 5222 ve yurtdışından gelen 95 imza ile 7300'ü aşmıştır. Yer darlığı yüzünden imzaların hepsini yayınlayamıyoruz.

Basına yönelen baskıları protesto eden sanatçılar arasında şu isimler yer almaktadır:

Hamit Akınlı, Zihni Küçümen, Haldun Ergüvenç, Sükan Kahraman, Tomrus İncer, Ünal Özdoğan, Bülent Ark, İlhan Kilimci, Gazanfer Eryüksel, Hale Akınlı, Zihni Göktay, Kahraman Acehan, Bercis Fesci, Sezai Altekin, Güzin Özyağcılar, Salih Sarıkaya, Sadık Gürbüz, Betül Arım, Seyfettin Özyer, Hitay Daycan, Celile Toyon, Münir Kutlu, Kadri Öztopçu, Savaş Serttaş, Mustafa Aydemir, Ömer Bayhan, Levent Yurdol, İlhan Uçku, Oktay Önker, Ali Uyandıran, Haluk Ayvazoğlu, Kadriye Demirel, Hilmi Yavuz, Aygören Dirim, Bertan Onaran, Demirtaş Ceyhun, Hulki Aktunç, Kerim Korcan, Tan Oral, Şadi Çalık, Hüseyin Gezer, Saim Bugay, Mehmet Güleryüz, Özer Kabaş, Özdemir Altan, Altan Gürman, Neşet Günal, Asım İçler, İbrahim İçler, Altan Adalı, Ali T. Germener, Tamer Başoğlu, Namık Denizhan, Şükrü Aysan, Ali Esat, Orhan Şahinler, Erkal Güngören, Metin Deniz, Erkal Yavi, Burhan Taştan, Leylâ Uçansu, Süreyya Duru, Yılmaz Duru, Ali Habib Özgentürk, Özçan Arca, Koray Arca, Halil Ergün, Levent Dönmez.

Ayrıca Tabipler Odası Başkanı Dr. Hamdi Öğüş ve Mimarlar Odası baş temsilcisi Hüseyin İmik de protesto metnini imzalamışlardır.

İmza kampanyasına Toptaşı Cezaevinden katılanların listesi ise şöyledir:

Yalçın Büyükdağlı, Hüseyin Şen, Erdoğan Hikmet, Macit Çopur, Nesim Ovadya, Haydar Bulut, Süleyman Akman, Tamer Saatçioğlu, Mustafa Göremeli, Nevzat Puhra, Ahmet Kabak, Hüdaverdi Ercan, Hasan Yıldırım, Vahap Tezgel, Ahmet Arslan, Hasan Tosun, Reha Akbay, Orhan Benli, Erhan (Soyadı okunamadı), Halil Elmas, Haluk Soner, Nazım Aydın, Şahin Ösbattal, Atilla Savun, Yılmaz Sert, İsmet Dinkçi, Vedat Göner, Mustafa Kargı, Asıf Çoğal, Fethi Kohnis, Şükrü Çomar, Vedat Başoğlu, Haydar Aydoğan, Harun Özota, Mithat İnce, Sefer Top, Ali Yıldırım, Fahri Altay, M. Belli, Sinop Şahin, Kemal Ağırkaya, Yaşar Yurtyiğit, Muzaffer Çelik, Cemal Ünlü, İlhan Baysal, Ali Uzunoğlu, Aziz Göçnen, Veysi Kaplan, Muammer Yeşiltoprak, Oğuz Ergun, Zeki Şenkul, Necati Altınoluk, Hasan Uğurlu, Muzaffer Başdağ, Duran Gültekin, Rahmi Koçal, Mehmet Sümer, Kutsi Demircan, Galip Deveci, Sabahattin Babaçoz, İrfan Yavru, Mehmet Çelikel, Sabri Tanyeri, Sait Taşdemir, Hayri Işık, Ziya Aydın, Kemal Sarıyılmaz, İsrafil Güngör, Kamber Şinesek, Halil Çekmez, Yusuf Doğan, Mithat Yılmaz, Refik Ulugün, Kazım Doğan, Vedat İçten, Emrullah Hancı, Hacı Şahin, Eldal Kematur, Muammat Çapken, Emin Tirit, Sefa Ayna, Emin Alkan, Şevket Malgiz, Talip Yazıcı, Hamit Hat, Süleyman Yıldırım, Çetin Ahmet, Fikri Akay, H. Gürkay, Adil Çelikdemir, İsmail Akay, Zühtü Gündağ, Şemsi Yaman, Halil Çeliktel, Hasan Sarılar, Cihat Çolak, Ahmet Onuk, Fikri Kaçur, Niyazi Ayar, M. Ali Yeşilyurt, Niyazi Bedir, Aytaç Gümüşoğlu, Naci Öskan, Ahmet Demirpek, Metin Kılıçoğlu, Semih Süslü, İsmail Tuna, Bilâl Öcal, Sabahattin Civan, Resul Seyhan, Yakup İpek, Abdullah Keleş, Nail Zino, Ahmet Han, Ali Kalyon, A. Naki Özkan, (Adı okunamadı), Süleyman Yeşil, Celal Yalgın, Hayrettin Toprak, Burhan Gülseven, Yusuf Demir, Yakup İlbeyli, Fahri Kaya, Hasan Aksu, Seyfi Cansu, Sami Sert, Hikmet Zeren, Mahmut Kum, Hüseyin Çekirge, Mustafa Şehirli, Sami (soyadı okunamadı), Yaşar Demirezen, Ahmet Güneş, Ayhan Üstkol, Hüseyin Ezen, Nafi Çekem, Orhan Güzey, Hakkı Korkut, Ali Şenol, Zeki Büyük, Mehmet Koyuncu, Abdi Osman, İsmail Puluçna, A. Kızıler, Reşat Söktür, Ahmet Serhat Tuncer, Fehmi İlhan, Müslim Durgun, Hayrettin Gaziusta, Mehmet Anar, Hüseyin Solgun, Nevzat Çakır, Mustafa Nas, Mustafa Yarlikaya, Muzaffer Yerlikaya, Bektaş Ergi, Canay Kaptanoğlu, Hayrettin Kaymaz, Kenan Derse, Coşkun Akarer, İbrahim Özdemir, Hayrettin Alper, Hasan Toprak, Osman B. Kuruca, Haluk Arıcan, Atilla Güleç, Şeref Yalçın, Mehmet Çakıcı, Mete Pekin, Vahit Tamalı, Adil Tuncer, Haluk Esen (Adı okunamadı), Mahmut Baş, Yılmaz Yıldız, Taşkın Ömeroğlu, Kadem Meral, Niyazi Özay, Şeref Yılmaz, Mustafa Yılmaz, A. Kadir Kızılgeçit, Sabahattin Doğancı, Orhan Bayram, Osman Hoyur, Ragıp Dolapçı, Serdar Geting, Yıldız, Galip Doğru, Muharrem Kalkan, Cengiz Çelikkıran, İbrahim Elmalıoğlu, Erdoğan Geçgil, Aşkın Yazıcı, Hayri Kayameşe, Sabutay Azuz, Doğan Aşık, Rıfkı Yatı, Cemali Zeren, Adnan Karataş, Mehmet Karacan, Metin Yurtkulu, Yılmaz Kalan, Erkun Aksüt, Hikmet Kışal, Mehmet Ali, Şaban, Osman Biroğlu, Bekir Sirkeci, Şevki Kanbur, Ali Can, Nazmi Felek, Yüksel Alaylı, Nevzat Akdemir, Necip Değirmenci, Süleyman Korkmaz, Recep Açıkgöz, Timur Göral, Suat Batuman, Gaffar Çayır, Selahattin Yılbaşı, Salih Dural, Ramazan Baş, Ramazan Altay, Müslüm Yılar, Mahmut Karakum, Saffet Erginbaş, Şükrü Yayla, Osman Çelik, Zeki Kaçer, Mustafa Emikçioğlu, Salih Kılıç, Dursun Dağhan, Binali Çoban, Şükrü Kocabaş, Sadık Irmaksu, Turhan Ünal, Mehmet Ünal, Yüksel Ünal, Hikmet Güneşer, Ali Uyanık, Şakir Zengin, İrfan Aydın, Rıza Koca, Dursun Aksu, Muzaffer Turan, Bahri Günaçtı, Hasan Aydın, Mehmet Çoban, İsmail Kulalı, Fikret Uludağ, İzzet Karabıçak, İmam Aydın, Tevfik Yılmaz, Fazıl Şakiroğlu, Fikri Yılmaz, Dursun Korut, Ali Eroğlu, Derviş Eroğlu, Arslan Karayaprak, İbrahim Karayaprak, Hüseyin Kır, Kemal Çelik, Durmuş Aydın, Mesut Işık, Şeker Kılıç, Müslüm Demir, Gazi Kaya, Bayram Geldik, Celil Kılıç, Mehmet Kurt, Ali Haydar, Orhan Çetin, Mümtaz Yaldız, Cemal Yılmaz, Ali Ongun, Ali Ünal, Kemal Demir, Hasan Temiz, Niyazi Güven, Mehmet Çelik, Ali, Dursun Güneşer, Abidin Caner, Tahsin Uludağ, Özcan Güneşer, Battal Sert, Arif İpekoğlu, Ahmet Kırmızıgül, Mehmet Yaşar, Zeynep Gülertan, İmam Aydın, Hasan Zerkinli, Tamer Çapkın, Ahmet Sartaş, İlker Karadağ, Doğan Çinkaya, Ali Özcan, Bayram Ali, Niyazi Ekinci, Mahmut Şahin, Canan Bağış, Emel İnanici, Aslıgül Özkan, Refik Erdoğan, Yıldız Bilgin, Emin Ulupınar, Oktay Kılıç, Satılmış Erkek, Mehmet Yücel, Servet Açıkalın, Faruk Erbil, Kemal Yıldırım, Ziya Dahaüstün, İbrahim Erol, Müslim Yönter, Zafer Ilgaz, Mustafa Özdemir, Ali Rıza Fırat.

TUMAD-DER'İN BASIN ÖZGÜRLÜĞÜ İÇİN ÇEKTİĞİ PROTESTO TELGRAFLARI

Tutuklu ve Mahkumlarla Dayanışma Derneği (TUMAD-DER) Genel Başkanı Armağan Anar, Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk'e, CHP Genel Sekreterliğine, Fikir İşçileri Sendikasına ve Gazeteciler Sendikası Genel Merkezine basına yapılan saldırıları protesto eden telgraflar çekmiştir.

Armağan Anar'ın Cumhurbaşkanına çekilen telgrafında basına yapılan son saldırılar anlatılmakta ve şöyle denmektedir:

«...Andınızda 'Anayasayı sayacağıma ve savunacağıma; insan haklarına dayanan demokrasi ve hukuk devleti ilkelerinden ayrılmayacağıma... namusum üzerine söz veririm.' diyen cumhurbaşkanı olarak sizden anayasaya, insan haklarına ve hukuk devleti ilkelerine aykırı olan rehin alma, yasal dergileri yasa dışı örgüt olarak görme gibi uygulamaların önlenmesi, bu yollarla gözaltına alınan ve tutuklananların serbest bırakılması, yayın organlarının baskılardan kurtarılması ve işkencelere son verilmesi için delaletinizi saygıyla rica ederim.»

Armağan Anar diğer telgrafında, yurtsever basına yapılan saldırılar karşısında sessiz kalındığını belirtmekte ve CHP Genel Merkezini, **Fikir İşçileri Sendikasını** ve Gazeteciler Sendikasını bu olayları protesto etmeye çağırmaktadır.

İstanbul Tutuklu ve **Mahkumlarla Dayanışma** Derneği Başkanı Mehmet Arkış da TBMM Başkanlığına ve İçişleri Bakanı Oğuzhan Asiltürk'e birer telgraf çekerek basın özgürlüğüne indirilen darbeleri kınamış ve Anayasanın ihlal edildiğini söyleyerek, bu durumun hemen düzeltilmesi için harekete geçmelerini istemiştir.

Mehmet Arkış'ın TBMM'ne çektiği telgraf şöyledir:

«Anayasanın basın özgürlüğü çiğnenerek yurtsever basına yapılan saldırılar yoğunlaşmıştır.

«AYDINLIK dergisi ve yayınevi sahibi Doğan Yurdakul yoldan çevrilerek gözaltına alınmış, HALKIN KURTULUŞU gazetesinin bürosuna baskın yapılarak gazete sahibi Zeki Gümüşel, eşi ve orada bulunan dokuz misafiri gözaltına alınmıştır.

«Bu kanunsuzluğun giderilmesi ve gözaltına alınanların derhal serbest bırakılmalarını talep ederiz.»

44 AVUKAT BASIN ÖZGÜRLÜĞÜNE YÖNELEN SALDIRILARI PROTESTO ETTİ

Avukat Orhan Apaydın, Bozkurt Nuhoğlu, Muammer Demirtaş, Bekir Sami Sertöz, Cevat Ercişli, Taşkın Tanman, Mehmet Özil, Kazım Kolcuoğlu, Emel Nalbant, Ömer Aslan, M. Turgut Taşer, Enver Nalbant, Nazmi Yazıcı, Turgut Tavşanoğlu, Fahrettin Elmas, Rukiye Hancı Özdinç, Yıldız Nuryol, Hülya Güven Özgül, Alaaddin Ulus, Hamit Kuzgunkaya, Turgut Kazan, Ahmet Kaya Erdoğan, Demir Özlü, Raif Ertem, Nadir Birbilen, Nizan Özkaya, Erdoğan Özkısacık, Bilgin İnanç, Kısmet Gönenç, Engin Suat, Mustafa Özkan, Şener Mete, Mehmet Görmez, Taner Küçüktepe, Cahit Acar, Aykut Ergil, Meral Gökneli, Talat Demir, Raşit Günet, Zerrin Özkısacık, Ender Yağcı, Yüksel İrfaoğlu, Tülin Dizigin, Fikret Aral, basın özgürlüğüne yönelen saldırılara ve işkence uygulamalarına karşı Cumhuriyet Savcılığına ortak imzalı bir dilekçe vermişler ve bu dilekçeyi basına da açıklamışlardır.

DERGİMİZE

Biz Urfa Öğretmen Lisesi'nden bir grup devrimciyiz. Mücadelemize ışık tutan «*Halkın Sesi*» ve diğer ilerici yayınlara yapılan tüm baskıları protesto ediyoruz.

Kahrolsun İki Süper Devlet ve Onun İşbirlikçileri!

Baskı ve Şiddete Son!

Gülşen, Necla, Yüksel, Nihal, Elmas, Zülfiye, Muhsine

SALDIRILARI LANETLİYORUZ

Başta iki süper devlet ABD Emperyalizmine, Sovyet Sosyal-emperyalizmine ve onların işbirlikçilerine, faşizme ve revizyonizme karşı verdiğiniz kararlı mücadelenizi, biz yurtdışındaki işçiler olarak tüm varlığımızla destekliyoruz.

Hakim sınıfların devrimci kitlelere ve yayın organlarına yöneltikleri saldırıları lanetliyoruz. Zafer er geç halkımızın olacaktır.

15 Arkadaşı Adına VELİ YİĞİT

ÖZGÜRLÜK !

Bomba olayları hakim sınıflara hizmet ediyor

Son günlerde İstanbul ve Ankara'da çeşitli yerlerde bombalar patladı. Bazı bankaların, işyerlerinin, gazete idarehanelerinin cam ve çerçevesi bu bombaların etkisiyle kırıldı. Bu son bomba olayları kime ve neye hizmet etmektedir?

Bu patlama olayları halkı zulüm ve baskı yoluyla sindirmek isteyen MC iktidarına, faşistlere yaradı. Onların, halka daha fazla saldırması için ellerine koz verdi. Bu olaylardan yararlanan komandolar ve polis, işledikleri yeni cinayetleri gözlerden saklamak fırsatını buldular. Atılan bombalar suyu bulandırmak isteyen faşistlerin bu amacına hizmet etti. Son Havadis Gazetesine atılan bomba, yurtsever basına örtbas etmek isteyen faşistlerin eline bir koz vermiş oldu.

Son bomba olayları, faşistlere karşı her yerde mücadeleye girişen halk kitlelerinin desteğini kazanmadı; halk, hakim sınıfları güçlendiren bu eylemlere tepki gösterdi. Bomba olayları halkı pasifleştirmekten ve mücadeleden uzaklaştırmaktan başka hiç bir şeye hizmet etmemektedir.

Bütün devrimciler, halk düşmanlarının işine yarayan bu tür davranışlara karşı kesin tutum takınmalı, bu tür maceracı ve pasifist yollarla halkın bilinçleneceğini düşünenler varsa onları uyarmalıdırlar. Halkın mücadelesini provakasyonlar yoluyla ezmek isteyen hakim sınıfların bu oyunlarına alet olan her tutum mahkum edilmelidir.

FAŞİSTLER, DEVRİMCİ YAYINLARIN HALKA ULAŞMASINI ENGELLEYEMEZSİNİZ

Şehrimizdeki tek ilerici yayın ve kitapçı dükkanı Umut Kitabevi geçtiğimiz günlerde 1. Şube polislerince üstüste arandı. Devrimci yayın ve kitaplara kanunsuzca el koydular, kitabevinin sahibi Hasan Gedik'i tutukladılar. Tutuklama gerekçesi, Doğanın Diyalektiği, Ütopik ve Bilimsel Sosyalizm, Halk Savaşında Temel Taktikler kitapları ile Gençlik Yıldızı ve Halkın Kurtuluşu Dergilerini satmak. El konan kitaplar arasında Dünya İşçi Sınıfına Tarihi Dersler. Endonezya Halkının Faşizme ve Emperyalizme Karşı Mücadele Tecrübesi ve Nazım Hikmet'in kitapları da var. Üç gün sonra arkadaş bırakıldı ama baskılar durmadı.

Polis. kitabevinde çalışanları tehdit etmekte. Aydınlık ve Halkın Kurtuluşu dergilerini kimin okuduğunu sormaktadır. Kendileriyle konuştuğumuz arkadaşlar, «bu baskılar bizi yıldıramaz. devrimci fikirlerin halka ulaşmasını engelleyemezler» diyorlar.

Bu olay ve dergimize yapılan baskılar da göstermektedir ki, faşistler devrimci fikirlerin halka ulaşmasından tir tir titreyerek korkmaktadırlar. Ama korkunun ecele faydası yok. Faşistler, çabanız boşuna. Öğrenilmesinden korktuğunuz fikirler halka ulaşıyor.

Dergimiz üzerindeki faşist baskıya son!

Malatya'dan Bir Grup Devrimci

HALKIN SESİ DERGİSİNE

Halkın Kurtuluşu dergisi çıkmadan önce Halkın Sesi dergisini okuyorduk. İki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı yılmadan ve taviz vermeden mücadele eden Halkın Sesi dergisi, Halkın Kurtuluşu dergisi devrimcilerinin mücadelesi ile yeni bir hız kazanmıştır. Kavgaya yeni kan sağlanmış ve güçler ve saflar sıklaşmıştır.

Halkın Kurtuluşu dergisinin mücadelesini sevinçle karşılıyoruz. Ve ortak mücadele verilmesi konusunda her iki devrimci grubun ve güçlerinin birleştirilmesini istiyoruz.

DEVRIMCILER BIRLEŞIN...
KAHROLSUN SOSYAL - FASISTLER VE SOSYAL - EMPERYALISTLER,
KAHROLSUN AMERIKAN EMPERYALIZMI VE YERLI IŞBIRLIKÇILERI.
YAŞASIN ÜÇÜNCÜ DÜNYANIN BIRLIĞI
YAŞASIN DEVRIMCILERIN BIRLIĞI
YAŞASIN BAĞIMSIZ VE BLOKSUZ TÜRKİYE??...

Aydın'dan Savaş Öztürk — Aydın'dan Zeynep Mucize — Germencik'ten Şaban Çatık

ANKARA SANAT TİYATROSU

12 Mart faşizmin 5. yılında faşizmin özlemini çekenler 12 Mart'ın da üstüne çıkmanın hesabı içindeler. Öyle ki, devlet bakanlığı koltuğunda oturup aynı zamanda da Başbakan yardımcılığı almış olan bir kişi, 12 Mart'ta akan kanları az bile bulduğunu söyleyecek kadar ileri gitmiştir.

Gizliden gizliye sürdürülen faşist oyunlar, artık açıkça ve planlı bir biçimde yürütülmektedir. Komando-polis işbirliği içinde yürütülen tertipli saldırılar, herkesin gözleri önünde gittikçe yoğunlaşmaktadır.

Başta işçi sınıfımızın, yoksul köylülerimizin, devrimci gençliğimizin, yurtsever kafa emekçisi aydınlarımızın ve bütün çalışan insanlarımızın hayatı ile oynanmaktadır. İşsizliğin, soygunculuğun, pahalılığın, rüşvetin ve cinayetlerin egemen olduğu düzende MC hâlâ hükümettir. Milliyetçi partiler yakıştırması ile biraraya gelen bu sömürücü işbirlikçi faşist partiler grubunun hükümet oluşu ile faşizmin özlemini çekenler daha bir güç oldukları hayali içine girmişlerdir.

Her ne kadar bugünkü faşizm özlemleri. faşist saldırıları bir gerçekse de, er-geç yokolmaları da tarihi bir gerçek olarak önlerinde durmaktadır.

Bunun için de gittikçe büyüttükleri faşist saldırılarını meydanı boş buldukları için değil, meydanda büyüyen devrimci mücadeleyi gördükleri için tezgâhlamaktalar. Faşizm yanlısı sürüler, bu mücadeleyi dağıtmak, içten, dıştan kırmak adına, her türlü polis oyunlarına başvuracaklardır. Bu oyunlarının belki de en önemlisi ve en tehlikelisi, devrimci güçleri kendi içinde birbirine düşürme ve kırdırtma hesaplarıdır.

Bu sürüler bir yandan bunu yaparken, bir yandan da, kitle karşısında ve içinde kendi çıkarlarına çalışacak, hem politik, hem de örgütlenmeye dönüşecek bir ortamı hızla yaratmaya çabalıyorlar.

İşte bunun için de yapmıyacakları hiç bir şey yoktur. Emperyalizminden ve işbirlikçi burjuvaziden beslenme yollarını, daha da bir koyulaştıracaktır. Bağlarını daha bir sıkı kopmaz biçimde kurmaya çalışacaktır.

«Devletin güvencesi», «Memleketin huzuru» sloganlarına sarılarak, hükümetliklerini ve iktidarlarını devrimci insanlarımızdan akıtılacak kanlar pahasına sürdürmeye çalışacaklardır. İşte bunun için de gözü dönmüşlükle saldıracaklardır. Hatta bugün yürüttükleri saldırının üstüne çıkmayı hesap ederek daha bir kanlı olmaya çalışacaklardır. 12 Mart faşizmin üstünde bir faşizmin düşü ile, ama büyüyen mücadele karşısında duydukları korku yüzünden, sindirmek, susturmak, geri çektirmek için saldıracaklardır. İşçi yürüyüşlerine, mitinglere, grevlere, direnişlere, gençliğimizin mücadelesine yığınla baskılar getireceklerdir. Doğu insanına ırkçı yoketme politikası uygulayacaklardır. Kitlelerin devrimci düşünce eğitimini, bilinçlenmesini körletme, durdurma adına, dergi, kitaplar toplatacak, yasaklatacaktır. Yayın organlarının matbaalarına, işyerlerine dinamitle, bombalarla hücumlar tertipleyecektir.

Faşizm yanlısı organları elden geldiğince destekleyip en geniş bir biçimde yaymaya çalışırken, devrimci yayın organlarının çıkışını, varlığını, dağıtımını becerebildiğince yoketmeye çalışacaktır. Bütün bunlar için, nice yurtsever arkadaşlarımızı tutukevlerine gönderecek, işkenceye yatıracaktır.

Faşist yasalar üstüne yasaların uygulamaya sokulduğu günümüzde 141-142'den DGM'ye kadar uzanan bu uygulamalar, bütün ilerici, devrimci, yurtseverler üstüne indirilen faşist baskıların resmî açıdan aldığı biçimlerdir. Bütün bu yollarla politik - ekonomik - kültürel hak ve özgürlüklerin kökü kazınmaktadır.

Durum böyleyken asıl sorun, verilmekte olan aktif mücadeleyi geliştirmek için, kitlelerle kurulması zorunlu olan bağın, daha derinlerde kök salmasına çalışmaktır.

Bütün ilerici, devrimci, yurtsever unsurlar faşizme karşı mücadele için geniş cepheli bir birliğin oluşması için seferber olmalıdırlar. Faşizmin kaçınılmaz yenilgisini hızlandırmak için, bu geniş cephede birliğin varlığını en başta gelen şartlardan biri olarak görüyoruz.

Kitlelerle kurulacak bu derinlemesine bağı, vurucu güç haline dönüştürebilmek için, devrimci unsurların kendi içinde örgütlenmesini sağlamak zorunluluğu vardır.

Faşizmi geriletmenin giderek yokedip yenmenin bu örgütlenmeden kaynaklanacağı açıktır. Ne var ki, geniş cephede kurulması zorunlu olan birliğin üstünkörü bir birliktelikle kurulmasının olanağı yoktur. Fakat her şeye rağmen şu içinde bulunduğumuz günlerde Faşizme ve Emperyalizme karşı verilecek mücadele ve de bu mücadelenin büyümesinde, geniş cepheli birliğin kurulması için şartlar hazır olduğu gibi, acil bir meselemiz olarak da önümüzde durmaktadır.

DİRENİŞ DERGİSİ ADINA ALİ ERALP :

«Halkın Sesi» dergisinin hazırlandığı matbaa ve dergi bürosu 26 Şubat 1976 günü polisler tarafından basılarak, derginin büro sorumlusu Macit Çopur ve matbaa işçisi Ömer Parlar işinin başından alınarak 1. Şubeye götürülmüşler ve orada kaldıkları süre içerisinde çeşitli baskılarla karşılaşmışlardır.

Bu olay, faşist zulüm ve bir zorbalık örneğidir. Bu olay, halkın yükselen mücadelesi karşısında şaşkınlığa kapılan; yolsuzluk, rüşvet ve talan dosyaları arasında bocalayan, takkesi düşüp keli görünen faşist bir iktidarın nasıl bir suçluluk telâşı içerisinde olduğunun belirtisidir.

Faşist parti ve klikler gün geçtikçe halktan tecrit olmakta, halkın nefretini kazanmaktadırlar.

Bu nedenle yolsuzlukların, rüşvetlerin, talanların içyüzünü açıklayan dergi ve gazeteler toplatılmakta, gazete ve dergi sorumluları baskı altında tutulmaktadırlar.

Her türlü gerici, faşist ve emperyalizmin yoz kültürünü yayan ahlâk dışı seks mecmuaları, afişler, dergiler, boy boy resimler vitrinleri ve duvarları süsleyip serbestçe yayımlanırken; ülkesinin bağımsızlığı ve halkının kurtuluşu uğruna mücadele veren ilerici, devrimci yayın organlarına hayat hakkı tanınmamaktadır.

Sahibi, yazı işleri sorumlusu, yönetim yeri belli olan ve bütün kanunî formalitelerini tamamlamış bulunan bir derginin, hiç bir yasaklama ve toplatma kararı yokken, [illegible]ımının daha matbaada engellenmesi; gözü dönmüş faşist mihrakların menfaatlerine dokunulduğunda, en basit burjuva hukuk kurallarını bile nasıl çiğneyebileceğinin en somut bir delilidir.

Bugünkü özgürlük, bir avuç işbirlikçi parababasının, feodal zorbaların özgürlüğüdür. Bugünkü özgürlük, sahte mobilya ihracatı yaparak milyonları cebe indirenlerin; Lockheed firmasından milyonlarca rüşvet alarak vatan satıcılığı yapanların kısa yoldan zengin olma özgürlüğüdür. Bugünkü düzende yoksul halk yığınlarının haklarını savunan ve ülkesinin bağımsızlığı uğruna mücadele verenlere söz hakkı yoktur.

Fakat bütün bu çabalar; dergi, gazete, kitap toplatmalar, bütün bu Hitler ve Mussolini metotları, işkenceler, hapisler, halk yığınlarının mücadelesini durduramayacaktır. Halkımız talancılardan, işkencecilerden, vurgunculardan, kan emicilerden mutlaka hesap soracaktır.

Çünkü;

«Tarihî gelişimin gidişini tersine döndürecek yeryüzünde hiç bir güç yoktur ve olamaz da. Yarınlar, çökmekte olan ve can çekişen kapitalizmin ve onun pis kenefi faşizmin değil, bütün emekçi halkın, bütün ilerici insanlığın olacaktır...»

Yeter ki zulme ve faşist baskılara yılmadan, canla başla karşı koymasını bilelim.

İlerici basın ve yayın organları, tüm devrimci ve demokrat yazarlar, kuruluşlar «Halkın Sesi»ne yapılan faşist baskılara -onun görüşlerine ve siyasi çizgisine katılsalar da, katılmasalar da- kararlılıkla karşı çıkmalı, seslerini yükseltmeli, susmamalıdırlar.

DEVRİMCİ SAĞLIK-İŞ İZMİR ŞUBESİ BŞK. ERDİNÇ GÖKÇE

Bugün halkın mücadelesinin gelişmesiyle birlikte faşizm gerilemekte, tecrite gitmektedir. Faşist MC iktidarı, bu tecriti engelliyebilmek için her türlü çareye başvurmaktadır.

Sokak ortalarında kurşunlanan, polisce işkence görenlerin yanısıra, son olarak, ilerici, yurtsever yazarlar, gazeteler ve bilim adamları hakkında TCK'nın 141. ve 142. maddelerinden davalar açılmakta, «Halkın Sesi», «Halkın Kurtuluşu», «Devrimci Gençlik» adlı yayın organlarının, «Bora yayınevi»nin ve «Tür-Da» adlı dağıtım şirketinin idarehaneleri basılmakta, görevli personel gerekçe dahi gösterilmeden gözaltına alınmaktadır.

Bu arada İstanbul Üniversitesi Öğretim üyelerinden Doç. Dr. Server Tanilli hakkında «Uygarlık tarihi» dersinde komünizm propogandası yaptığı iddiasıyla kovuşturma açtırarak MC iktidarı bilim özgürlüğüne de saldırmaktadır.

İnsan haklarına, bilim ve basın özgürlüğüne karşı faşist saldırıları Devrimci Sağlık-İş adına protesto ediyorum.

DERGİMİZİN, BASIN ÖZGÜRLÜĞÜNE SALDIRILAR VE BASIN MENSUPLARINA UYGULANAN İŞKENCELER KONUSUNDAKİ SORUŞTURMASI

Bu sayfalarda yayınladığımız demeçlerin büyük bir kısmı, çeşitli aydınların, yazarların, demokratik ve yurtsever kişilerin Halkın Sesi' nin sorduğu iki soruya verdiği cevaplardır. Dergimiz muhabirlerinin ilettikleri soru metninde, ilkönce gerek dergimize, gerekse Halkın Kurtuluşu ve Devrimci Gençlik dergilerine yapılan baskılar ve yurtseverlere uygulanan işkenceler anlatılmakta; daha sonra şöyle denilmektedir:

— 12 Mart'ın beşinci yıldönümünü yaşadığımız şu günlerde, basına ve insan haklarına yönelen bu baskıların yoğunlaşmasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

— Faşist baskılara karşı mücadelenin daha da geliştirilmesi için sizce neler yapılmalıdır?

YURTSEVER

ADALET AĞAOĞLU :

1. — Doğal karşılıyorum. Çünkü bu, aynı oranda faşizme karşı mücadelenin genişlemesi anlamını da taşıyor. Faşistlere «hayır» denilmesine katlanmak, bu «hayır»a insanlık sınırları içinde karşılık vermek, faşizmin ve faşistlerin yasasında yazılı değil. MC, hem çağdaş faşizme kapıkulluğu edecek, hem onun kurallarını çirkin oynamıyacak; mümkün mü bu?

2. — Burada, kâğıt üstünde acele bir program ve bazı formüller önermek aklın işi olmaz. «Suç»un tanımında yanılmadan, direniş sınırlarını aklın ışığında genişletmek. Mücadeleyi genişletmek için ille olayların gelişmesini beklemek gerekmiyeceği gibi, olaylar geliştikçe de devrimci kadroların kendi çalışma ve eylem alanları içinde dinamik kalmaları, zamanlamada şaşırmamaları... Genel olarak buna dikkat etmemiz gerekli. Özel olarak, halkın dikkatini sürekli biçimde çağdaş faşizmin artık ancak göstermelik bir demokrasinin gölgesinde yaşayabildiğine çekmek. MC iktidarının «milli»lik ve «ülkücü»lük postu altındaki bütün çıkar pisliklerini daha çok ve daha çabuk su yüzüne çıkarmakta devrimci kadroların kendi çalışma alanlarının gerektirdiği biçim altında çalışmaları.. Bunlar dışında, artık, mücadele genişletilmesinin sınırını bir aşağıdan yukarı, yukardan aşağı etki ve tepkiler dinamiğinin çizeceğini bilinçli devrimciler herhalde bilirler, bilmelidirler.

SUNA KAN :

Sözünü ettiğiniz dergilerin hiçbirini okumadım; ama hangi siyasal doğrultuda olursa olsun, yayın organlarına baskı yapılmasını, düşünce özgürlüğünün kısıtlanmasını onaylamak mümkün değildir. İnsan haklarına ve düşünce özgürlüğüne her çağda ve her ülkede baskıların arttığı dönemler olmuştur; 20. yüzyılda, ister sağ, ister sol, uçta, düşünce özgürlüğünün bulunmadığı pekçok memleket vardır ve bu, insanlık için bir yüzkarasıdır.

Türkiye'de anayasa ile sağlanmış bulunan düşünce özgürlüğüne, demokrasiye inanmış olan her aydının, hangi siyasal inançta olursa olsun, sahip çıkması gerekir.

ÜMİT KAFTANCIOĞLU (Yazar) :

Ülkemizde gerçekten faşizme taş çıkartan baskıların olduğunu hiç kimse saklayamaz. Yazık ki ülkemizdeki faşist baskılar, faşizme karşı olduklarını belirten, «faşist baskılar uydurmadır» diyenlerce uygulanmaktadır. Faşist baskıların uygulayıcılarını yakından tanıyorum. Beline tabanca bağlanmış, cebine para konanlar vardır. Kimbilir belki sorumlu tuttuğumuz kimseler bu tür hazır kuvvetten haberdar değildir. Yazık ki vardır. Oluşturulmuş, zorla yaratılmış bir hazır kuvvetin bir kaç ilçedeki baskınının yakın tanığıyım. Doğrusu ben böylesi uygulamaları ayıplamıyorum, çoksunmuyorum. Kişiler kendi inançları uğruna her türlü girişimde bulunabilirler. Ayıplanacak olan halkçı, devrimci, ilerici, Atatürkçü güçlerin bir araya gelememesi, ortak uğraş verememesidir. Faşizm, bir bulut yüce dağın eteğine çökmüş bir sistir, dumandır. Onu dağıtmak devrimci, ilerici, Atatürkçü güçlerin görevidir. Devrimci ve Atatürkçü güçler karşı kesime göre daha çekingen, daha pasif kalmayı yağlemektedir. Köklü bir atılıma girişmenin herkesin yararına olacağını söylemek büyük söz müdür? Faşizmden yarar umanların bile yararınadır faşizme karşı çaba göstermek. O nedenle ben derim ki ülkemizin, insanımızın, yolumuzun önüne, üstüne çöken durumları dağıtmakta yasal yolları da gözönünde tutarak uğraş vermeliyiz, böyesi bi rçabanın yılmaz erleri olmalıyız. Dağınık, birbirinden habersiz, kopuk, ilintisiz uğraşların yararlı olmayacağını söylemek gerekli mi bilemem?

Ardahan'da, Şavşat'ta, Hanak'ta, ülkemizin şu...ında burasında, İstanbul'da gözlerimizin önünde olup bitenler kimin yararına? Bunlara seyirci kalmak kime ne sağlar? Elbirliği, güç birliği için DEVRİMCİ - ATATÜRKÇÜ - İLERİCİ... güçlerin, aydınların, kuruluşların katılacağı ortak bir toplantı yapılmalıdır. Bu toplantıda ortak bir yönetim kurulu seçilmeli, kurmay heyeti gibi görevi, yapılacak işleri bu kurul saptamalıdır. Saptanacak yolları, savları eksiksiz yerine getirmek de görevimiz olmalıdır. Şunu da belirtmeliyim ki, devrimci, Atatürkçü, ilerici güçler param parçadır, önderlik, liderlik savaşı uğruna br araya gelememektedir. Ülkemizin, insanımızın üleceği, çıkarı, mutluluğu için kişisel tutkularımızı bir yana atmalıyız, tek bir amacımız olmalı: baskıları, faşizmi ortadan kaldırmak, mutlu günlere hep birlikte ermek, ulaşmak...

TAHSİN SARAÇ :

12 Mart, aslında Türkiye'de aşağı-yukarı 40 yıldan beri değişik görünümler altında süregelen niteliksiz bir faşist uygulamanın, dış kaynaklarla semirtilmiş bir patlaması olmuştur; aydınlar ve halkın direnmesi karşısında, güçlü göründüğü en doruk noktasında bile, gücü yetmediği için defolup gitmiştir. Uygulayıcılarına da bundan ancak tarih boyu lânetlenmek kalacak, çocukları babalarının mezarına işeyecektir, İlerde. Bugün faşizmi yeniden getirebileceklerini sananlar, şizofrenik soytarılardır. Amaçlarına hiç bir zaman varamayacaklardır. Başarılı gibi görünmeleri, milletin bekleme çizgisinde olmasına bağlanacak bir husustur, yoksa sonuca varabilme gücünde oluşlarından değil.

Faşizmi önlemede en etkili yol, aydınların, özellikle solcu aydınların aralarındaki gereksiz tartışmaları bir yana bırakıp sosyalist ideolojide birleşerek ve özellikle halk yığınlarıyla bütünleşerek mücadele etmeleri, korkmadan karanlığın üstüne üstüne yürümeleridir bence.

SEVGİ SOSYAL :

1. 12 Mart olalı beş yıl oldu ama, 12 Mart'ı yaratan, ondan yararlanan güçler etkilerini sürdürüyorlar. Halktaki bilinçlenme bu gücü zorbalıkla da olsa sürdürme eğilimlerini yeniden arttırıyor. Güçler dengesi halkın yararına değişene dek de böyle sürecek bu durum.

2. Demokratik mücadeleye halkın sahip çıkmasına ve bu mücadelede başarı kazanmasına yönelik çabalara önem vermek, soyut hedefler yerine somut hedefler ileri sürmek gerekiyor. Bu mücadele içinde, halkın güncel sorunlarını küçümsememek, faşizme karşı mücadelenin gündelik hayat mücadelesiyle çakıştığı durumların üstüne gidip başarıların somut ilerlemelerle açıklanmasına önem vermek.

ÖRSAN ÖYMEN : «BASINA YAPILAN BASKILARA KARŞIYIM»

Sözünü ettiğiniz dergileri izleme olanağı bulamadım. Ancak bu tür yayınlar ve yayıncılar üzerinde çeşitli baskılar yapıldığını işitiyorum. Basına ve insan haklarına yönelen «baskı» ne tür olursa olsun, nereden gelirse gelsin karşıyım. Bu baskılara karşı yurtsever her Türk yazarının anayasal haklarını kullanarak direnmesi gerektiği kanısındayım.

ÖMER FARUK TOPRAK : «İLERİCİ GÜÇLER KENETLENMELİDİR»

Bugün Cumhuriyet tarihinde görülmemiş, gerici bir yönetim altında yaşıyoruz. Gerçi İnönü ve Menderes yönetimleri de zaman zaman gerici, bazan statükocu bir yönetim göstermişlerdir. İlerici hareketleri boğmuşlardır. Ama şimdiki yönetime göre «ehvenişer» diler. Eli kanlı faşizmi kendi varlıkları için de zararlı görürlerdir.

Oysa bugünkü yöneticiler, daha çok Alman faşistlerinin ilkelerini uygulamak için tırmanışa geçmişlerdir. Ama Türk halkı, Türk aydını 1971 Martındaki yanlış bilinçlemenin içinde değildir. O denli değildir ki, olayları değerlendirme de, özellikle toplumsal bilinçlemede git git daha bir birlikte olmanın duyarlığını hemen hergün göstermektedir. Böyle bir dönemde, gayet serin kanlı olmalı ve olaylar karşısında ölçülü duyarlık gösterilmelidir. Devrimci aydın gençlik ve CHP olmasaydı, faşist baskılar püskürtülemezdi. Bu dayatma hareketinde bütün ilerici güçler, birbirine kenetlenmeli ve kişisel anlaşmazlıkları «sorun» yapmamalıdırlar.

YAŞAR YILMAZ : (İnşaat Mühendisi)

Faşizmin Malatya'dan Zeytinburnu'na, Şişli meydanına ve üniversite koridorlarıyla yayın organlarına yaptığı saldırı ve tertipler aynı karanlık ellerin ürünüdür. Tüm yurtsever, devrimci ve demokratların MC iktidarının baskı ve tertiplerine karşı duvar gibi karşı durmaları gerekmektedir. MC iktidarının gerici yüzünü yığınların önüne çıkartıp göstermeliyiz.

ÖZDEMİR NUTKU : «FAŞİZMİN MASKESİNİ DÜŞÜRMELİYİZ»

Köhnemiş kurumlar temellerinden sarsıldıkça o kurumlara sahip çıkan egemen güçler baskıyı arttırırlar. Ama baskıyı arttırdıkça yıkılmaları daha çabuk gelir.

Faşist baskılara karşı mücadelenin geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması için anti-faşist ephenin bütün kuruluşları ve birlikleri güçbirliğine gitmeli faşizmin maskesini düşürme yolunda yoğun çaba göstermelidirler.

ADNAN ÖZYALÇINER : «HALKIN SOLUK ALMASI ÖNLENMEK İSTENİYOR»

Baskılar, çıkar gruplarının sömürü düzenini sürdürebilmelerinin doğal sonucundan başka bir şey değil. Kargaşayı körükleyerek faşist baskıyı sağ-sol çatışmasının bir sonucuymuş gibi göstermeye çalışmak geniş kapsamlı kapitalist oyununun bir başka yönü. Bu yolla yoksulluğun, bağımlılığın batağına son hızla sürüklenen ülkemizde ekonomik ve toplumsal yönden, düzenin gereği, büsbütün yoksullaştırılan ezilen sınıfların yaşamalarına da artık izin vermiyor kapitalizm. İşte ortadaki yolsuzlukların yansıra kurşunlanan işçiler, öğrenciler, öğretmenler, kıyımlar, ev basmalar, yayınevi, basımevi, dağıtımevi baskınları, tutuklanan yazarlar, yazı işleri sorumluları... Toplatılan kitaplar, gazeteler, dergiler... Yakılan kitap ve kitabevleri... Bu ve benzeri yasa dışı yollarla insanlık onuru çiğnenerek yaşama hakkından bile yoksun bırakılmak isteniyor halkımız. Ezilmiş, yoksullaştırılmış, geri bıraktırılmış her türlü hak ve özgürlükleri elinden alınmış olan halkın en basitinden soluk alması, kısacası yaşaması da yasak bundan böyle.

Bu tür bir kargaşa ortamında böylesine insanlık dışı baskılarla başedip savaşmak için ekonomik ve toplumsal eşitliğin sağlanması yolunda kapkaç düzeninin değiştirilmesine çalışmaktan başka çıkar yol yoktur. Bunun için de bütün demokratik baskı güçlerinin birlikte hareketinde yarar vardır. Bu durumda ezilen sınıfların siyasal, toplumsal sorunlarının çözümünde düğümlenmiyor mu sorun?

Şamil Perk : MEM-DER GENEL BAŞKANI

Bugün meseleye neresinden bakarsak bakalım, Türkiye'de hakım sınıfla..n buhranının derinleştiğini ve derinleşeceğini, ülkemizde önümüzdeki dönem durgunluğun değil, alt üst oluşların egemen olacağını görmek mümkün. Türkiye'nin önemli siyasi gelişmelere gebe olduğunun en önemli belirtisi şudur; Halk yığınlarının giderek genişleyen saflar halinde mücadeleye atılmalarının ve hakim sınıflardan

BASINA ÖZGÜRLÜK!

bağımsız bir güç olarak siyaset sahnesine çıkmalarının önü, bütün baskı ve teröre rağmen alınamıyor. Bu gelişme içersinde devrimci fikirlerin halk arasında yaygınlaştığı ve kök salmaya başladığı da görülüyor.

İşte bu son nokta hakim sınıflar için öldürücüdür. Ve bu çok iyi bilindiği içindir ki, genel olarak mücadelesini nas'l bastıracakları konusunda tam bir anlaşmaya varamayan hakim sınıflar, devrimcilerin ve devrimci fikirlerin kökünün her ne pahasına olursa olsun kazınmasında tam bir fikir birliği içindedirler. Bunun içinde yurtsever basına ve devrimcilere bütün ağırlıklarıyla yüklenmekte, kendileri için öldürücü olan fikirlerin halk arasında bu yoldan yayılmasını önlemek istemektedirler.

Bugün halkın her kesiminde faşist baskılara karşı mücadele talebi vardır. Bu talebe sahip çıkmak, en geniş kitleleri örgütleyerek bu mücadeleye seferber etmek enbaşta devrimcilerin görevidir. Ancak bu görevi yerine getirmede ayak bağı olan önemli zaaflar bugün devrimci saflarda mevcuttur.

Devrimciler yakın geçmişte dünya ve ülkemiz açısından yepyeni bir siyaset geliştirdiler, en temel meselelerde berrak tahlillere ulaştılar. Bu olumlu gelişme sonucu bugün doğru ile yanlış arasındaki, devrimci olanla olmayan arasında ayrışma netleşmiş, saflar belirgin hale gelmiştir.

Ancak bu olumlu gelişmenin bağrında doğan bir olumsuz yön de gelişme kaydetmiş ve devrimcilere ayak bağı haline gelmiştir. Temel siyasi meselelere ağırlık verilmesi sonucu somut sorunlar etrafında seferber olunamamış, ve buna bağlı olarak devrimciler arasında örgütsüzlük, dağınıklık baş göstermiştir. Bir oranda zorunlu olan bu gelişme, devrimcilerin uzağı görüp örgütlenme meselesine en başta gereken önemi vermemeleri sonucu, bugün bir başıbozukluk haline gelmiş, her türlü çalışmada ayak bağı olmaya başlamıştır. Devrimciler arasında siyasetsizlik, disiplinsizlik, düzensizlik, ciddiyetsizlik, programsızlık ve hatta tembellik baş göstermiştir.

Faşist baskılara karşı mücadelenin yükselebilmesi için bu zaafların kökünün kazınması şarttır. Kendi içinde örgütlü olmayan, kimseyi örgütleyemez. Öyleyse yapılacak şey bu mücadele içersinde zaaflarımızın başını ezmek için ciddi bir kampanya açmak olmalıdır.

Halkın geniş saflar halinde mücadeleye atılabilmesinin şartlarının olgulaştığı şu dönemde «örgütsüzlük» konusuna ciddiyetle eğilmek ve bunu yaparken de devrimci siyasetlere sımsıkı sarılmak, faşist baskılara karşı mücadelenin gelişmesini isteyen tüm devrimcilerin görevidir.

ŞANAR YURDATAPAN :

Basın özgürlüğüne yönelen saldırılardan hükümet ve onu oluşturan partiler sorumludur. Danıştay kararlarını uygulamayarak Anayasayı çiğneyen, militanlarına göz göre göre cinayet işleten bu kişiler, utanmadan demokratik rejimden söz etmiyorlar mı, insanın çıldırası geliyor.

Yalnızca ilerici kuruluşlar değil, demokrasiye ve hukukun üstünlüğüne inanan tüm vatandaşlar bu gibi saldırı ve baskılara tüm güçleriyle karşı durmalıdırlar.

CEM KARACA : «TOPLUMUMUZ BU UYGULAMALARI YARGILAYACAKTIR»

Basın ve insan hakları öykünülen ve özenilen batı uygarlıklarında bile saygındır. Kasten geri bıraktırılmış ülkelere özgü uygulamaları toplumumuz acı acı yargılayacaktır kanısındayım.

Tüm ilerici, yurtsever ve devrimci güçler bu aşamada gereksiz tartışmalardan öncelikle kaçınarak elele vermeli kanısındayım.

HAYATİ ASILYAZICI :

Faşizan baskılar 12 Mart 1971'lerden önce hep vardı. Daha eskilere gitmeye gerek yok. 1973 seçimlerinden sonra beliren nispi özgürlük ayları kısa sürdü bilindiği gibi. MC ile faşizmin özdeşleştiğini görüyoruz. Bunlar hep bilinen gerçekler. Türkiye'deki faşizm uygulamalarının tarihsel süreçleri vardır. 1961 Anayasasının özgürlükçü demokrasiye açık muhtevasında saptanmış özgürlüklerimiz var. Açıklığı herkesçe bilinen anayasayı rafa kaldırmak isteyen MC Hükümeti, kuşkusuz faşizmin iktidar olma yollarından yararlanmaktadır. Üstelik cılız bir faşizm var. Örtülü ödenek yerine mobilya yolsuzluklarının, bütün aşırı kazançlarını, finans kapitalin açığa çıkmış çırpınmalarını örtbas etmeye çalışan iktidarın faşist baskıları arttıracağı esasen görülmekteydi. Egemen bir sınıf haline gelmek için olanakları değerlendirmek istiyorlar. Ne ki, karşılarında büyük bir örgüt olan CHP var. CHP, daha solunda olan partiler, ya da partisiz vatandaşlar birlik içinde olmalıdırlar. CHP dışındaki sol kesimin dağınıklığının, MC'nin yararına olduğu yadsınamaz. Türkiye'nin içte ve dışta büyük ölçüde onurunu yitirdiğini görüyor ve izliyoruz.

Bütün bunlara karşı CHP'yi iktidar yapacak bir alternatifin de kamuoyunda oluştuğu gerçeğini düşünen şimdiki iktidar, giderek faşizan baskıların, girişimlerin dozunu arttırmaktadır. Sağ iktidar, tıpkı 12 Martta yaptığı gibi bir ortalama bugünkü, siyasal, ekonomik ve toplumsal, kargaşadan çıkmak isteyecektir. Tabii kaçabilirse. Üstelik katilleri bulmayan bir iktidarın, yolsuzluklardan yana herhangi bir endişesi de yoktur. Açık seçik olarak bütün bunlar görülmektedir.

Bu soy faşist baskılara karşı yapılacak mücadele yöntemleri de aslında bilinmektedir. MC düşürülmeli, kamuoyunda büyük bir güvensizlik var. Katiller bulunmuyor. 141 ve 142 tek taraflı, ülkenin ilerici kesimine uygulanıyor. Küçük guruplar biçiminde verilen mücadeleler yetersiz ve etkisiz kalıyor. Bunun için bütün sol kesimin güçlü dayanışması MC'yi güç de olsa devirir. Kaldı ki, faşizme karşı birleşik cephe en etkili yolların başında gelir.

SENNUR SEZER :

Baskılar karşısında ne «karanlıkların en yoğun olduğu dönem, sabaha yakın olduğu saattir.» diyecek kadar iyimser olacak yaştayım, ne de «bu gidişle Almanya örneğini bu günlerde yaşamamız an meselesi» diyecek kadar kötümser. Ama baskı artması bir uyanıştan korkmanın sonucudur. Baskı yapan egemen güçlerin kötümser olduğunu da gösterir.

Devrimci mücadele büyürken dünyanın sınırları küçülmüştür. Dünyada yaşanan her deneyden gereken sonuçlar çıkarılmalı. Bu sonuçların zaman ve çevre içindeki özellikleri gözden kaçırılmamalı.

Bir de egemen güçlerin oyununa gelmeyip «birleşik cephe»yi korumak gerekiyor, devrimciler arasında.

HALUK N. GÜLALP :

Şiddet aczin ifadesidir. Gerçekler siyasal iktidara karşı olduğundan onları gizlemek ve demokratik güçleri sindirmek için darboğazların doruğunda herşeyi beklenmelidir.

Tüm demokratik güçlerin MC iktidarının değişmesine yönelik bilinçli, tutarlı, soğukkanlı ve sabırlı bir çabada, bir girişimde birleşmesi gerekir.

ATİLLA İLHAN :

Basına, fikre, insan haklarına her türlü baskıya karşıyım. Sosyalist sol çocukluktan kurtulup güçbirliğine gitmedikçe, hele işçi sınıfı ve köylü zümreleriyle bütünleşmedikçe faşizmle ciddi bir mücadele geliştirilebileceğini de aklım kesmiyor.

İSMET SOYDAN :

Devrimci yayın organlarına, kitap ve dağıtım evlerine devrimcilere, yazar ve sanatçılara karşı faşist baskıların yoğunlaştırılması bugüne özgü bir olgu değildir. 50 küsur yıldır devrimci hareketin, kitle mücadelelerinin yükselme gösterdiği, etkinleştiği her dönemde bu baskılar arttırılmış, egemen sınıfların zorba karakteri daha da ortaya çıkmıştır. Bugün de devrimci fikirlerin yayılmasından korkanlar aynı telaşın içinde zorbalıkla devrimci düşünceyi sindirmeye çalışmaktadırlar.

Bence faşist baskılarla en etkin mücadele yolu örgütlü kitle hareketlerinin arttırılması, halkın da bu mücadeleye sahip çıkmasının sağlanmasıdır. Sinema alanında da zorluklarımız, güçlüklerimiz had safhadadır. Yeşilçam'da sendikal mücadele, alanımızda yapılabilecek en önemli eylem biçimidir. Örneğin, Acar Film Stüdyosu işçilerinin grevi genel mücadelenin bir parçasıdır. İlerici basın-yayın organlarının her alandaki mücadeleleri kitlelere duyurmaları da çok önemli bir eylem biçimidir.

ERDOĞAN AKDUMAN :

12 Mart 1971 ülkemiz tarihinde önemli bir noktadır. Ve bu yıl 5. doğum yılını yaşatmaktayız. Hergün biraz daha ve daha bir örgütlü ve daha bir demokratik hak ve özgürlüklerin alaşağı edildiği bir ortamda basına, sanata, insan haklarına yönelen baskılar doğal gibi görülebilir. Bu yapıyı doğru değerlendirip mücadele alanı ve biçimini tüm ilerici-devrimci partiler-sendikalar-dernekler ve diğer kuruluşların örgütlü ve güçbirliği içinde demokratik hak ve özgürlükler adına sürdürmeleriyle bu terörün zincirleri kırılacaktır.

SARPER ÖZSAN : «HALKIN SESİ, İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN TALEPLERİNİ SAVUNMUŞTUR»

Demokrasi ve onun bir parçası olan Basın özgürlüğü sınıflarüstü değildir. Bugün ülkemizde demokrasi ve basın özgürlüğü, ancak hakim sınıflar için vardır. Büyük çoğunluğu meydana getiren halk için bu özgürlükler yoktur. Ya da bu özgürlükler, hakim sınıfların çıkarlarına dokunmadığı sürece ve oranda vardır. Aslında hakim sınıflar kendi basın özgürlüklerine değil, halkın basın özgürlüğüne saldırıyorlar. Tercüman, Adalet, Son Havadis gibi gazeteler hiç saldırıya uğruyor mu? Halkımızı seks ve gangaster kültürüyle afyonlamaya çalışan, açıkça ahlaksızlığın propagandasını yapan dergi, kitap ve yayınevlerine hiç baskınlar yapılıyor mu? Yapılmıyor. Çünkü onlar halkı ezen bu düzenin bir parçasıdırlar. Halkımız bütün demokratik haklarını ve basın özgürlüğünü ancak dişe diş bir mücadele vererek kazanabilir ve kazanacaktır.

Halkın Sesi dergisi ilk çıktığından bugüne kadar kararlı bir şekilde halkın safında yeralmış, işçilerin, köylülerin dertlerini ve taleplerini yansıtmış ve savunmuş, iki süper devlete ve onun işbirlikçilerine karşı yılmadan mücadele etmiştir. Derginin ikidebir saldırıya uğramasının sebebi etmiştir. Ancak bu sefer yalnızca Halkın Sesi dergisi değil, kanunlara göre kurulmuş bir ticari kuruluş olan Tür-dağıtım şirketi de saldırıya uğramıştır. Böylelikle hakim sınıflar, kendilerinin en kutsal haklarından saydıkları ticaret özgürlüğünü bile herkese tanımadıklarını ispat etmişlerdir.

MC iktidarının her yaptığı hareket onların maskesini düşürüyor ve gerçek yüzlerinin ortaya çıkmasını sağlıyor. Bu durumlar karşısında bütün yurtseverlere düşen görev bugüne kadar kazanılmış demokratik hakların gaspedilmesine karşı koymaktır.

METİN ALTIOK - FÜSUN ALTIOK :

Basına yöneltilen dolaylı ve dolaysız tüm baskıları, düşüncenin karşısına düşüneyle çıkamayan, çünkü haksızlığı ve gerici niteliği somutça belgelemiş olan bir sağ iktidarın içinde bulunduğu çaresizliğin açık bir belirtisi olarak değerlendiriyorum. İnsan haklarına yöneltilen tüm saldırıları ise, aynı aczin, son çare olarak sarıldığı faşist yöntemler olarak görüyor ve kınıyorum. Bütün bu faşizan baskıların, sonunda MC iktidarının kendi başını yiyeceğine inanıyorum.

Sol içerisinde, belli özel konular çevresinde sürdürülen kısır çekişme ve çatışmaların, ne faşizme karşı verilecek olan mücadeleye, ne de devrimci mücadelede hiçbir yarar sağlamayacağının, tersine ilerici ve yurtsever güçleri böleceğinin ve yıpratacağının bilincine varılmalı ve diyalektik materyalist dünya görüşünün genel ilkeleri çerçevesinde eylemde bulunulmalıdır.

LİSELİ GENÇ
FAŞİST SALDI

MC hükümeti, üniversitelere el koyma planlarının yanısıra, köleleştirilmiş bir gençlik yaratmak için son zamanlarda baskılarını liseli gençlik üzerinde de yoğunlaştırmıştır. Milli Eğitim Bakanlığı, okul yönetimleri, polis ve komando işbirliğiyle yürütülen bu baskılar, liseli gençliği sindirmek, onu ülke gerçeklerinden koparmak hedefini gütmektedir. Bu baskılar sonucu, meslek liselerinde ve diğer birçok lisede binlerce genç okuma hakkını kaybetme tehlikesiyle karşı karşıyadır.

MC hükümetini böyle bir tutuma iten nedenlerin başında liseli gençliğin bozuk eğitim düzenine artık boyun eğmemesi gelmektedir. Liseli gençlik artık faşist yönetmelikleri kabul etmiyor. Faşist öğretmenlerin dayak ve hakaretlerine boyun eğmiyor ve devrimci öğretmenlerine sahip çıkıyor. Bugün liseli gençlik faşist propagandayla dolu kitapları değil, devrimci eserleri okumak istiyor. Eğitimin halktan ve üretimden kopuk olmamasını talep ediyor.

Bugün bu haklı istekler doğrultusunda birçok yerde liseliler harekete geçmektedir. Yurdun dört bir yanında meslek liselerinde ve liselerde polis ve faşist komando saldırısına, okuldan atma tehditlerine, hapse atılma tehlikesine rağmen boykotlar, direnişler yapılmaktadır. Liseli gençlik bu mücadelede en geniş birliği gerçekleştirmek için çalışmaktadır. Ayrıca, yönetimin bütün engellemelerine rağmen, birçok yerde gençler velileriyle birleşmeyi başarmakta, mücadeleyi onlarla birlikte yürütmektedirler.

Bu sayfalarımızda, yurdun dört bir tarafındaki liseli gençler tarafından yazılmış, liselerdeki durumu anlatan mektuplar okuyacaksınız. Bu mektuplar liselerdeki şartları açık bir şekilde dile getirmektedirler.

20 BİN MESLEK LİSESİ ÖĞRENCİSİ BOYKOTTA

İstanbul, Ankara, Eskişehir ve Bursa'daki meslek liselerinde okuyan 20 bin öğrenci demokratik haklarını alabilmek için boykota gittiler. Öğrenciler birbirlerine kenetlenmiş durumda mücadelelerini sürdürüyorlar ve polis baskısına göğüs geriyorlar. Polis, boykot olan bütün okulların etrafını çevirmiş durumda ve öğrencileri gözaltına alarak tehdit ederek mücadeleyi bastırmaya çalışıyor. Polisle işbirliği yapan okul idareleri de, valilere mektup yazarak, çocuklarının sınıfta kalacakları ve okuldan atılaakları tehdidini savuruyor, öğrencileri velilerinin desteğinden mahrum bırakmaya çalışıyor. Bütün bu baskılara rağmen meslek lisesi öğrencilerin mücadelesi velilerle ve diğer liseler tarafından destekleniyor. İstanbul'daki 38 lisenin öğrencileri, meslek lisesindeki boykotu desteklediklerini ve öğrencilerin haklarını almaları ve mücadelelerinin başarıya ulaşması için kendilerinin de boykota gidebileceklerini söylüyorlar.

Ticaret Liseleri ve Sanat okullarında okuyan öğrencilerin talepleri şöyle:

1 — Daha önce % 80 olan üniversiteye giriş kontenjanımız % 20'ye düşürülmüştür. Bu tekrar % 80'e çıkarılmalıdır.

2 — Üniversiteye giriş imtihanlarında meslek liselerinde okutulmayan derslerle ilgili sorular meslek lisesi öğrencilerine sorulmamaıdır.

3 — Boykot günleri devamsızlıktan sayılmamalı ve kimseye ceza verilmemelidir.

4 — İkini dönem 5 alma zorunluğu kaldırılmalıdır.

5 — Öğrenci birlikleri ve temsilcilikleri kaldırılmalıdır.

6 — Angarya çalışma kalkmalıdır.

7 — Mesleki branşları ilgilendiren akademi ve yüksek okullara girişte diğer öğrencilere göre meslek lisesi öğrencilerine öncelik tanınmalıdır.

8 — Öğrencilerin mücadelesini destekleyen ve haklı taleplerinin verilmesini savunan veliler için demokratik veli büroları açılmalıdır.

Boykottaki Alibeyköy Endüstri Meslek Lisesi Öğrencileri dergimize yolladıkları mektupta şöyle diyorlar:

«Biz inanıyoruz ki, hakkımızı almak için mutlaka mücadele etmemiz gerekmektedir. Bu yüzden başından beri başarılı olan boykotumuzu sürdürmeye kararlıyız»

«Boykota giden meslek liseli arkadaşlar biliyorlarki bu mücadele halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinden ayrılmaz ve bizim bu boykotumuz hakları alma savaşının bir parçasıdır.

24 Mart gününden beri boykotta bulunan Beyoğlu Ticaret Lisesi öğrencileri de yolladıkları mektupta ortak taleplerini dile getiriyorlar ve şöyle diyorlar:

«Boykota sabah, öğle bölümlerinden 1200 kişi katılmış bulunmaktadır. Katılmayan ve derslere giren öğrencilerin sayısı ise 50'yi bulmaktadır.

«Okul müdürümüz bazı öğrencilerin isimlerinden oluşan bir liste düzenleyerek bu öğrencilerin okuldan uzaklaştırılacaklarını söylemiştir. Polisler bazı arkadaşlarımızı götürüp daha sonra bırakmışlardır.»

AKSU ÖĞRETMEN LİSESİNDE FAŞİST BASKILAR

Elimizden alınan öğretmenlik hakkını geri almak için yaptığımız boykottan sonra 40 devrimci arkadaşımız çeşitli okullara sürüldü.

Devrimci öğrenciler üzerindeki faşist baskılar daha da arttı. Bir iki faşist, 30-40 kişilik devrimci guruplara saldırmak cesaretini buldular. Son olarak saldırıya uğrayan Himmet Limon ve Hasan Taş okul müdürü Niyazi Aktoprak'ın evine gittikleri zaman, Müdür «Benim annem, babam geldi ben uğraşamam siz kendi aranızda halledin» dedi.

Yapılan bir yoklama sonunda devrimci öğrencilerin «Seçme Sözler Mao,» «Sosyalizm ve Savaş-Lenin», «T.İ.İ.K.P-Savunma», «Faşizm Halkın Mücadelesinin durduramaz», «AYDINLIK», «HALKIN SESİ», «GENÇLİK YILDIZI» dergilerini, özel fotoğraf ve mektuplarını aldılar.

Bizden bu kitapları almakla hiç bir şey kazanamazlar. Bizler yine alacağız ve yine okuyacağız, haklı devrimci mücadelesinde yerimizi alacağız. Sürgünler, not tehditleri bizi mücadelemizden alıkoyamaz.

Kahrolsun Bozuk Eğitim Sistemi

Kahrolsun Amerikan ve Sovyet sosyal-emperyalizmi

Yaşasın Bağımsız Bloksuz Türkiye

Antalya'dan bir devrimci

Malkara Lisesi Öğrencileri : «OKUL İDARESİ BİZLERİ SOYUYOR»

Bizler Malkara (Tekirdağ) Lisesinden devrimci öğrencileriz. Ülkemizde yoğunlaşan faşist baskılar gittikçe artmaktadır. Bunun bir örneğini de Malkara lisesinde gördük. Biz okuldaki devrimci, ilerici, anti-faşist, anti-emperyalist arkadaşlar, okulumuzda öğrenci başkanı olmadığı için bir başkan seçmek gayesiyle topluca müdürün kapısı önünde toplandık. Müdür her sınıftan birer temsilci seçti, okul başkanlığı için söz verdi. Fakat hâlâ okul başkanı yok. Bundan başka okul divan kuruluna öğrenci temsilcisi seçilmesi gerekirken, o da seçilmedi. Bundan başka okul müdürü kendi keyfi isteğine göre, bazı sınıfları başka yerlere taşıttı. Müdürün odası ufak geldiğinden, koskocaman sınıfa taşındı. Öğretmenler odası ısınmadığı için başka bir sınıfa taşındı, o ısınmayan yere de 50 kişilik bir sınıf taşındı. 4 metre eni, 5 metre boyu olan bir odacığa 20 kişilik bir sınıf taşıdı. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi öğrencilerin kazak giymeleri yasaklandı. Yasalara aykırı olmasına rağmen, okulumuzda, kömür vb. bahanelerle 30 TL. para toplandı. Çeşitli eğitsel kollar, öğretmenlerin isteğine göre para topladılar. Parayı isteyen veriyor ama 6/Fen'den 9 arkadaş beden koluna para vermedikleri için beden dersi notları zayıf geldi. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi okulumuzda özel kurslar açıldı. Bundan başka önümüzdeki sene okulumuzdaki bütün öğrencilere aynı tip elbise yapılması için çalışmalar okul müdürü tarafından bizzat sürdürülmektedir. Biz öğrenciler olarak elbise yaptırmaya karşıyız. Çünkü elbise ile eğitim olmaz.

Biz okuldaki ilerici, devrimci öğrenciler okulda bu baskıları gördükten sonra, Malkara Demokratik Orta Öğrenim Derneğini kurduk. Fakat emperyalizmin kuklaları olan polis tarafından derneğimizin çalışması engellendi. Daha sonra bize derneği kurarken hayırlı olsun diyen kaymakam bey, okul müdüründen derneğin kurucuları hakkında soruşturma açılmasını istemiş. Şimdi derneğin kurucuları okul disiplin kurulu tarafından devamlı olarak sorguya çekilmektedirler. Bunun üzerine dernek kurucuları, derneği mecburen kapatmışlardır. Derneğin fesh dilekçesi de okul disiplin kurulu tarafından yazılmıştır. Okul yönetmenliğine göre, öğrenciler dernek kuramaz, neklere üye olamazlarmış. Fakat biz bütün bunları k etmiyoruz. Çünkü dernek okulun dışında kurulmuştu

Bütün bu olaylar bize şunu gösterdi: Faşistler er çi halkımızın çocuklarının uyanmasını istemiyorlar. ilerici öğrencilere böyle baskılar sürüp giderken ok ufak bir grubu oluşturan faşistlerin istediklerini yap larına göz yumuyorlar. Malkara'da kurulmuş bulunan kü Ocakları derneğinin üç kurucusu lisede öğrenci d mundadırlar. Biz bunu okul disiplin kuruluna bildi fakat onlar hakkında hiç birşey yapılmadı. Bundan sc okulda Milliyetçi olarak tanınan Nazmi Yüncü öğretn devrimci öğrencilerin Atatürk rozeti takmalarının n satlı olduğunu, yani açıkça Atatürk rozetini takmam rını söyledi.

Elbise ile öğretim olmaz,elbise yaptırmakla s farkları kalkmaz.

Karnımız açken zorla okula para veremeyiz.

Paralı kurslara son.

Kahrolsun Faşizm.

Yaşasın devrimci mücadelemiz.

Malkara Lisesi Öğrencil

ÇUMRA CUMHURİYET LİSESİ

15.3.1976 Pazartesi günü Cumra Cumhuriyet Lise' de meydana gelen olaylarda faşist müdür Mehmet Asl faşist Kimya ve Din dersi hocası bir grup faşist tale ler ile devrimci öğrencilerin üzerine saldırmışlardır. O müdürü ile hocalar tekme ile devrimci öğrenciler üz ne saldırmışlar ve «Komünistler Rusya'ya» diye ba rarak faşist talebeleri devrimci gençlerin üzerine sal mışlardır. Faşist hocalar ve öğrenciler zincir ve s kullanmışlardır.

Daha sonra Atatürk'le ilgili olarak çıkarılan bir zeteyi parçalamışlar, öğrencilerin üzerindeki Atatürk zetlerini çıkartmışlardır. Olay yerinde bulunan öğre ler hunharca dövüldükten sonra okuldan çıkarılmışl dır.

Cumhuriyet Lisesi
Yurtsever Gençliği
Çumra, Konya.

FEN LİSESİ ÖĞRENCİLERİ : «OKUL SORUNLARIMIZI YURT SORUNLARIMIZLA BİRLİKTE ELE ALMALIYIZ»

Biz Fen Lisesi öğrencileriyiz. Okulumuz esas ola ülkemizin iyi yetişmiş öğrencilerinin Amerika'ya gön rilmek üzere yetiştirilmesi için ilgilenmeyip sadece ö leri ile uğraşmaları ve halktan kopuk yetişmeleri okulumuz şehir dışında inşa edilmiştir. Buna rağmen rencilerin uyanışı ve yurt gerçeklerini kavramaları lenememiştir. Ülkemizin her yanında olduğu gibi d rimci uyanış karşısında zaten var olan faşist baskı yoğunlaşmıştır. Öğrencilerin somut talepleri olan eğit kol çalışmaları engellenmiş, müzik yayınları kısıtlann dayak ve tehdit almış yürümüş, öğrenilerin birçok ha istekleri idarece göz önüne alınmamıştır. Öğrencile okuduğu ilerici kitaplar, Halkın Kurtuluşu. Halkın S gibi devrimci dergiler alınmış ve öğrenciler tehdit e miştir.

Bütün bu baskılara ek olarak 7 Mart 1976 AST Dimitrov oyununa giden öğrencilerin adları alınmışt Boş zamanda bu olayı konuşmak için toplanan öğrer lerin adları faşist bir öğretmen olan Abdullah Yılmaz rafından alınmıştır. Bu olay üzerine öğrenciler o gece şist baskıları protesto ederek geç vakte kadar uyumam anti-faşist sloganlar atmışlardır.

8 Mar t1976 günü öğrenciler derslere girmedi. Tü engellemelere rağmen düzenlenen forumda bir avuç faş dışında oybirliği ile boykota karar verildi. İkinci g sabahı okula bile girilmedi. Tehditler ve yalvarmal öğrencileri haklı direnişlerinden döndüremedi. Okula i cemse jandarma getirildi. Milli Eğitim Bakanlığında bir yetkilinin öğrencileri dinleyip, vaadlerde bulunma üzerine boykota son verdildi.

Bütün olay boyunca okulda anti-faşist bir birlik k

...IK BASKI DAYAK VE ...IYA KARŞI DİRENİYOR

rularak faşistler tecrit edildi. Okul sorunlarımızı yurt sorunları ile birlikte kavramamız gerektiğini böylece daha iyi anladık. Faşist baskıların yurtsever ve devrimcileri yıldıramayacağını gördük.

Gerici Eğitim Sistemine Hayır!
Yaşasın Demokratik Lise Kavgamız!
Kahrolsun Faşizm!

Fen Lisesi Öğrencileri

SARAYKÖY LİSESİNDEKİ «BOZKURTLAR»

Sarayköy Lisesi'ndeki faşist uygulamalar MC hükümetinin işbaşına geçmesiyle başlar. Bütün Türkiye'de olduğu gibi, Sarayköy Lisesi de hükümetin adamları ile doldurulmak istendi. Çünkü, bu okullardan, işçiyi patrona, köylüyü ağaya satacak, baskı ve zulme kolayca boyun eğecek gençler yetişmelidir. Fetih marşları ile, «Yüce Osmanlı Devleti» naraları ile eskiye bir özenti yaratılmak istenmektedir. Vatan, millet, Sakarya, milliyetçilik, Komünizm vb. safsata edebiyatının çıkardığı tozdan dumandan halkımızın iş, toprak, hürriyet mücadelesi unutturulabilmelidir.

Sarayköy Lisesi'nin faşist öğretmenlerinden, din dersi öğretmeni Rahmi Akman 12 Şubat günü Ayhan Yıldız arkadaşlarımızı odasına çekerek dövmüştür. 15 Şubat günü ise, müdürümüz «titredi» ve şahlandı. İstiklal marşından sonra öğrencilere kendi «milliyetçi» görüşlerini açıkladı; «Ben bu düzenden memnunum, siz memnun değil misiniz?» Sonra bu nutuklar sınıflarda da devam etti: «Sizler Vietnam gibi mi olmak istiyorsunuz?»

Bay müdür, Vietnam gibi Amerikan emperyalizminin boyunduruğundan şanlı bir müadele vererek kurtulmayı istemiyor. İşte müdür beyin milliyetçiliği!

Tarih onların istediği yöne doğru akmıyor. Onun için saldırıyorlar, onun için kıyıyorlar. Dernekler, tiyatrolar kapanıyorsa, ders kitaplarımıza çağdışı bilgiler zorla sokuluyorsa, kitaplar, yürüyüşler, mitingler, gervler yasaklanıyorsa, tarihin akışını tersine çevirmek istediklerindendir.

Faşist müdür ayrıca Atatürk hakkında da aynı tören Atatürkçüyüm» diyerek kendisinin de bozkurtçu olduğunu, yani faşist olduğunu itiraf etmiştir. Öğrenci arkadaşlarımıza bozkurtun yolundan -bunun ne biçim bir yol olduğunu hepimiz biliyoruz- gitmelerini öğütlemiştir.

Bugün Sarayköy Lisesi'nde bazı çağdışı hocalar, kendileri gibi çağdışı adam yetiştirebilmek amacıyla, öğrenci arkadaşlarımıza yardımcı kitap adı altında kendi kafalarına uygun kitap vermekte, ev ödevi yaptırmaktadır. Bunların gözünde devrimci olmak, halktan yana olmak, yurtsever olmak suçtur.

Lisemize aşı yapmaya gelen 4-5 faşist sağlıkçı, Sarayköy caddelerinde «bu aşı iktidarımızın bir velinimetidir, sizlere hizmet için Ankara'dan gönderildik» diyerek MC faşizmini halkımıza sevimli göstermeye çalışmışlardır.

Ama halkımız yıllardır kendilerine reva görülen bu düzeni kendilerine göre değiştireceklerdir. İşte o zaman halkımız ekmeğine göz diken hainlerden, faşistlerden hesap soracaktır.

KAHROLSUN FAŞİST YÖNETİCİLER
KAHROLSUN EMPERYALİM VE SOSYAL-EMPERYALİZM
YAŞASIN DEMOKRATİK LİSE KAVGAMIZ

Sarayköy Lisesi'nden Öğrenciler

Samandağ Ortaokulu Öğrencileri : «BİR ÖĞRETMENİN FAŞİST BASKISI ALTINDA ÖĞRENİM GÖRÜYORUZ»

Bütün yurtsever, devrimci arkadaşlara sesleniyoruz. Samandağ ortaokulunda bir öğretmenin faşist baskısı altında öğrenim görüyoruz.

Bu öğretmen, zil çaldıktan sonra bir dakika bile geç gelen arkadaşlarımızı, içeri sokmamakta ve çoğu zaman arkadaşları bütün sınıf önünde yumruklamakta ve tekmelemektedir. Okulda bulunan bir faşistin derslere geç gelmesi halinde ise onu yok yazmamaktadır.

Bir gün okula yedi kişi geç gelmiştik. Hem köyden geliyorduk, hem de o gün yağmur yağmışdı. Yollar çamurdu. Okula beş dakika kadar geç geldik. İçeri girdiğimizde bizi teker teker başımızdan tutup tahtaya vurmaya başladı. Kimi arkadaşların kanı aktı. Aramızdan bir kız arkadaş dayanamayarak, «bizi dövmeye hakkınız yok» dedi. Bu sırada öğretmen kızdı ve arkadaşlarımızı tekrar dövmeye kalkıştı; bu sırada kız arkadaşımız kapıyı hızla açarak koştu, fakat idarede bulunan faşist müdür yardımcısı, arkadaşımızı kovdu.

Şimdi bu öğretmen, gerek müdürün tavsiyesi üzerine ve gerekse devrimcilerden korktuğu için bizi eskisi kadar dövmemekte fakat sınıfta bizlere devamlı olarak baskı uygulamakta ve hareket etmektedir.

Kahrolsun öğrenim eşitizliği ve öğrenim yetersizliği.

Kahrolsun bozuk düzen.

Samandağ ortaokulundan bir grup öğrenci

Ceyhan'dan Ortaokul Öğrencileri «ESİR KAMPI MI? KIŞLA MI? OKUL MU?»

Faşist MC'nin katliam ve yolsuzluklarını sürdürdüğü bir dönemde, başımıza müdür getirilen toprak ağası, öğrenci düşmanı faşizan bir politika izlemektedir.

Okulumuz Çukurova bölgesinde örnek okul ilan edilmektedir. Ama sadece adı okul olan bu yer öğrenim yuvası olmaktan çok bir esir kampını, bir kışlayı andırıyor. Bahçede eli cebinde ya da ceketi iliksiz dolaşan öğrenciler toplum önünde dövülüyor. Yağmur yağarken kapılar açılıp öğreniler içeri alınmıyor. Soğuktan korunmak için pantolonlu gelen kız öğrenciler kitle önünde tartaklanıyor, en kötü suçlama ve hakaretlere maruz bırakılıyorlar. Atatürk rozetleri, gazete, dergiler toplatılıyor. Gruplar halinde dolaşan öğrenciler idareye tek tek çekiliyor ve tartaklanıyor. Tehdit ediliyor.

Bu baskıların en somut örneklerinden biri şöyle oldu: Yazılı imtihanda, sınıftaki öğretmeni dinlemeden idareciler sınıfa girdiler. Öğrenilerin saçını kestiler. Adalet mi bu diye haykıran öğrencileri dövdüler. İdare sınıf mümessillerini seçme hakkımızı bile tam olarak elimizden almıştır.

Disiplin diye haykıran okul müdürümüz odasında sarap içiyor ve kız öğrenilere şarap bardaklarını yıkattırıyor. Aynı müdür bir gün odasına çağırdığı bir öğrenciyi ustura çekip tehdit etmiştir. Arkadaşın suçu, notu silah olarak kullananlara karşı çıkmak, idarenin öğrenci aleyhinde alınan kararlarına karşı çıkmak, kısacası faşizan baskılara karşı çıkmaktır.

İşte her zaman idareye çağrılıp dövülen b... ler yılmayaaklardır. Mücadele vermek için ... lar.

Kahrolsun faşizm ve onun uşakları
Yaşasın tüm ilerici öğrencilerin haklı müca...

Ceyhan Yaltır Kardeşler
Ortaokulu öğrenileri.

Şavşat Lisesi Öğrencileri : «HAKLI MÜCADELEMİZ BAŞARIYA ULAŞTI»

Şavşat Lisesinde niçin 1200 öğrencinin 90... gitmedi? Elbette bu 900 yüreği birleştiren bir ... amaç vardı.

Son yıllarda ilçedeki faşist güç, kuruluş v... uzantıları lisedeki faşist-gerici-halk düşmanı ... ve yetiştirilmiş maşa öğrencilerle işbirliği içi... Amaçları gittikçe büyüyen ve gelişen devrim... yeli baltalamak ve istedikleri noktaya getirm... lara göre öğreniler üzerine çeşitli metodlarla b... lama girişimlerinde bulundular.

İdarenin, öğrenciler üzerinde düşündüğü, g... mek istediği baskılar tamamen eğitimi amaın... ma amacını güdüyor. Alınan kararlar hep ce... saklardı. Öğrenci kişiliğimizin faydasına olac... harekette bulunulmuyor, özgürlüğümüz kısıtla... niyordu.

Senebaşından beri bazı derslerin boş geçn... rifer sisteminin düzenli çalıştırılmaması karşı... renin pasif, yapıcı olmayan tutumları bu gerçe... lirgin kanıtıdır. Daha sonra ikinci yarı yılın ilk... da üç devrimci öğretmenimiz uzaklara sürüldü.

23 Şubat'ta okul idaresini, içinde bulunduğu... rumu ve faşizmi protesto için boykota başladık... me ve direnişimizden korktular. Ondandır ki, ... jandarma birlikleri yollandı. Dövüldük, evlerimi... direnişimiz kırılmak istendi. Fakat yıldıramadıla... Bu faşistçe, alçakça baskılar karşısında daha i... tik, daha güçlendik. Veli ve babalarımız bizim ... renişimize inandılar. İdarenin bizden niçin ko... anladılar. Velilerle yapacağımız mitingin vali t... engellenmek istenmesi bu gerçeği daha iyi açık...

Öne sürdüğümüz isteklerimizi sonunda kab... Yani direndik ve başardık. Bu durumu düze... kapalı salon toplantısında halk önünde açıkladı...

Yaşasın Liselilerin Birlik ve Beraberliği!

Şavşat Lisesindeki Devrimi ...

İSK'İ CEYTAŞ'A SOKMAYACAĞIZ

/han'daki Ceytaş işçileriyle ın röportaj.

— Ceytaşta kaç işçi çalış-ı? Kaçı sendikaya üye?

- 900 işçi çalışıyor, hepsi eksif sendikasına üye.

— Kaç vardiya çalışıyor?

Üç vardiya.

— Ücret durumu nasıl, si-min ediyor mu?

— Ben 935 lira alıyorum.

Bir başka işçi söze karışıyor:

— Ben de 900 lira. İşveren istediğine sen iyi çalışıyorsun diye prim veriyor. Bu ücretle ihtiyacımızın hepsini karşılamaya imkan yok. Hayatla başa çıkılmıyor.

H.S. — Kaç servis arabanız var? Yeterli mi?

— Servis durumları normal.

Bir başka işçi:

— Köylerden gelenlere servis yok. Paralarıyla geliyorlar.

H.S. — İşyerinde sıhhi durumunuz nasıl?

— Su ve elektrikten memnunuz.

— Emiciler çalışmadığı için pislik var.

H.S. — Doktor durumu nasıl?

Sözümü kesiyorlar,

— Sigorta doktoru var. Yazdığı ilaçlar eczanelerde bulunmuyor. En az 15 günde alabiliyoruz.

— Muayene etmeden reçete yazıyor.

H.S. — Sendikanızı beğeniyor musunuz?

— MİSK diye bir sendika çıktı ortaya. Ne yapıp yapıp bu sendikayı buraya sokmayacağız.

— Evet Teksif sarı sendika ama burdaki idarecileri iyi. Bu Durhasan denen adam hem devrimciyim diyor, hem de MİSK'le birleşiyor. Devrimcilikte faşistlerle birlik olmaz.

Bir başka işçi kesiyor,

— Onların amacı MİSK'i sokmak. Durhasanı başkan yapacaklar. Yönetimi ellerine geçirecekler. Burava MİSK'i sokmaya katiyen müsade etmeyeceğiz.

— Zaten onların her yerde yaptığı şey işçileri bölmek ve faşistlere teslim etmek. Bu oyuna gelmeyeceğiz. Biz faşistlerin karşısında olduğumuz kadar Durhasan gibi sahte devrimcilerin de karşısındayız.

H.S. — MC Hükümetini nasıl buluyorsunuz?

— Doğmamış çocukların hakkını yabancıya satanlar milliyetçi olamaz.

— Ancak halk işçisiyle, köylüsüyle yoksuluyla kendi hakkı için mücadele ederse kurtulur. Bugünkü parlamento anlayışıyla halkın kurtuluşu sağlanamaz. Bunu da gerçek bir devrimci görüş ve örgütlenme sağlayabilir.

H.S. — Amerika ve Rusya hakkında ne düşünüyorsunuz?

— İkisi de sömürücü devlet.

(Başka bir işçi köşeden bağırıp)

— Amerika yaşlı, Rusya daha genç emperyalisttir. Sosyalist maskesi dünyayı sömürmesinde

TUZLUGÖL HALK BİRLİĞİ'NİN CEYTAŞ'LA İLGİLİ BİLDİRİSİ

Ceyhan — TUZLUGÖL HALK BİRLİĞİ faşistlerin Ceytaş işçilerini bölmek için yaptığı tertipleri teşhir eden bir bildiri yayınladı. Bildiride şöyle deniyor:

«Ceytaş. Ceyhan'da 900 işçi çalıştıran bir iplik fabrikasıdır. İşyeri sendikası Teksif sendikasıdır. Faşist MİSK. buraya yerleşmek için bazı işçileri alet olarak kullanmaktadır ve işçiyi bölmeye çalışmaktadır. Kendisini devrimci olarak göstermeye çalışan Durhasan Toprak aslında MİSK'in girmesine çalışan sahtekarın birisidir. Ceyhan'da bulunan Halk Birliği ve Halkçı - Devrimci derneklerini kendi emellerine alet etmek istedilerse de kendisine gereken cevap verilmiştir.

Kendisini devrimci olarak göstermeye çalışan bu adamı Halk Birliği olarak protesto eder. faşistler hesabına çalıştığını Ceytaşlı işçilere bildiririz.

Ceytaş'tan mektup:

Devrimciler Ceytaş işçileri ile birleşmelidir

Ben Ceytaş iplik fabrikasında çalışan bayan arkadaşınız olarak, devrimci adaşlara fabrikamızın durumunu anmak istiyorum. Şimdi fabrikamızda Türk s'e bağlı Teksif sendikası var. Bir de raya yerleşmek isteyen MİSK sendikavar. Üç ay önce bir seçim olmuştu ve ksif kazanmıştı. Bu seçimi kısaca anayım. Şimdi başkan olan Mehmet Ali rez adaylığını koymuştu. Biraz olsun vrimcilere yakındı. Ayrıca daha önce orikanın baştemsilcisi olan Hasan Topk da adaylığını koymuştu. Bunların karında bir de MİSK vardı. Onun adayı da san Yetimoğlu idi. Bunlar baktılar ki ıler cahil, her biri bir türlü oyunla işçikandırmaya çalıştılar. Son çare olarak SK külah kapmasın diye Mehmet Ali rezle Durhasan Toprak birleştiler. Seni bunlar kazandılar. Seçimi kazandık- ı üç gün sonra bizim beyler birbirlerini yuzlamaya başladılar. Durum böyle üp giderken bir de baktık ki, Hasan prak işçilerden imza topluyor. Biz, ne ıyor, bunun sebebi nedir öğrenelim. men adamın peşinden gitmeyin, diye arlaşları uyarmaya çalıştık. Gidip bir baş na soralım dedik. Bir gün duyduk ki san Toprak ihraç edilmişti ve sinema- bir toplantı düzenlenmişti.

Ben o zaman söz hakkı istedim ve ıp şöyle demiştim: Ne diyorlarsa burada, işçilerin yanında ikisi de açıklasınlar. İkisi de konuştu. İkisinin de işçi için bir düşüncesi yokmuş. Durhasan Toprak imza toplamaya devam etti. Fakat imzalar yeterli olmayınca bizim güya devrimci olan Hasan Toprak sonunda gidip MİSK' in faşistleriyle birleşti. Kendisi yemin billah ediyor, inkâr ediyor ama bu adamın sözüne güven olmaz. Şimdi çok yakın zamanlarda seçim olma ihtimali var. İşçi uyanık olmayınca ve birlik halinde olmayınca patronun itleri işçiye türlü baskıyı yapabiliyor.

Devrimci arkadaşlar yardımcı olursa her türlü yetişir ve gelişir. En önde, işçinin uyanıp kendi hakkını arayan kişiyi seçmesi lâzım. Buna tam işçi arkadaşlarımıza tüm devrimci arkadaşların yardımcı olmasını candan ve yürekten istiyorum. Fabrikada 950 işçi çalışıyor. Bunun 225'i MİSK'çi; en çok desem devrimci arkadaşlar 35 falan yok bile. Bunun için iş çiye önder olalım. Burada istemeyerek satırlarımı bitirirken tüm yurtseverlere selâmlar. Tüm işçi kardeşlerime can arkadaşlarımız devrimcilerden yardım, geniş tecrübeli sözler bekliyoruz.

Ceyhan
Ceytaş Fabrikasından
bir işçi

ÜSLERE EL KONULMALI! ÜSLER SOSYAL-EMPERYALİSTLERE KARŞI KULLANILMALIDIR

Baş tarafı 1. sayfada

Yurdumuz, dünyanın tek hakimi olmak isteyen Sovyetler Birliği'nin muhtemel bir saldırısına karşı kendisini hangi güçlere dayanarak koruyacaktır. Türkiye'nin bağımsızlık ve eğemenliğinin gerçek teminatı ancak kendi gücü olabilir. Ancak silah ve askerî güç bakımından kendi kaynaklarına dayanan bir Türkiye, millî savunmasını ülkesinin çıkarlarına bağlı kılan bağımsız bir Türkiye, sosyal-emperyalistlerin ülkemiz üzerindeki emellerine set çekebilir.

Biz, üsler üzerindeki Amerikan denetiminin kaldırılmasından yanayız. Fakat hangi amaçla? Şunu belirtelim: Türkiye'nin Sovyetler Birliği'ni kızdırmamak için üsleri kapatması gerektiğini savunan görüş, ülkemizin çıkarlarına uygun değildir. Biz, üs ve tesislerdeki Amerikan denetiminin kaldırılmasını ve üslere el konulmasını istiyoruz. Yurdumuzdaki üs ve tesisler Türkiye'nin millî savunmasına hizmet etmeli, Türkiye Sovyetler Birliği'nin savaş hazırlıklarını izlemeli ve üsler sayesinde elde edeceği bilgileri bir Sovyet saldırısına karşı hazırlıklı olmak için kullanmalıdır. İyi geçinildiği takdirde, Sovyetlerin Türkiye'ye zorbalık uygulamayacağını iddia edenler, boş hayaller yaymaktadırlar. Türkiye'nin menfaatleri bir veya iki süper devlete dayanarak değil, süper devletlerle iyi geçinmeye çalışarak değil, iki süper devlete karşı kararlı bir tutumla ve gerçek bir millî savunmayla korunur.

Bütün bunlarla beraber, millî savunmasını gerçekleştirmek ve iki süper devlete karşı millî bağımsızlığını güçlendirmek isteyen Türkiye, her şeyden önce Üçüncü Dünyaya mensup komşularıyla olan anlaşmazlıklarını barışçı yollardan halletmeye çalışmalı, Yunan düşmanlığı ve ırkçı-militarist siyaset terk edilmelidir. İki süper devletten her birinin kâh Türkiye'nin arkasına geçerek, iki ülke arasındaki çatışmalardan nüfuz sağlamaya çalıştıkları günümüzde bu mesele büyük önem taşımaktadır. MC hükümeti Amerika'ya ülke topraklarını kiralarken, Yunanistan'a karşı Amerikan silahlarına dayanmaya ve Amerika'yı arkasına almaya çalışıyor. Biz, Türkiye'nin tutumunun bunun tam tersi olması gerektiğini savunuyoruz. Türkiye iki süper devlete karşı diğer Üçüncü Dünya ülkeleriyle, en başta komşularıyla birleşmelidir. Türkiye el koyduğu üslerden, süper devletleri değil komşularını yararlandırılmalı, üs ve tesisler Yunanistan ve diğer komşularımıza karşı değil sosyal-emperyalistlere karşı kullanılmalıdır.

yardımcı oluyor. O bir sosyal-faşisttir.

Bir diğer işçi,

— Ne Amerika ne Rusya yaşasın bloksuzlar.

— Rusya habire silahlanıyor niye? Çünkü savaş çıkartacak. Şimdiden hazırlanıyor.

Bir başkası,

— Silaha harcadığı parayı kendi halkına harcasa ya.

H.S. — Rusya'nın Türkiye'de işbirlikçileri var mı? Varsa bunlara ne söylemek istersiniz.

— Var ya. Aha TİP aha TSİP.

— Kapitalistler de artık Rusya'yı benimsiyor. Onlar için ha Amerika, ha Rusya. (Bir başka işçi sokularak)

— TİP ve TSİP devrimci değil. Rusya'nın uşaklarıdır. Bu işbirliğini bırakmalarını ve bloksuzlar yanında yer almalarını isteriz. Yoksa sonunda kendileri zararlı çıkarlar. Bu ikisine karşı işçisiyle, köylüsüyle, yoksuluyla mücadele etmemiz şart.

H.S. — Türkiye'de yoksul köylüler toprak işgal etmektedirler. Ne diyorsunuz?

— Doğuda ağalık var. Bir ağanın 30-40 köyü var.

— Sömürüle sömürüle dayanamaz hale geldiler. Geç bile kaldılar.

— İyi ediyorlar. Köylüler artık uyanmaya başladı.

H.S. — Halkın Sesi dergilerini okuyor musunuz? Bu dergiye ne söylemek istiyorsunuz?

— Ezilenlerin dertleriyle ilgileniyor, sağolsun.

— Bu kadar büyük baskılar arasında çıkıyor. Kendilerine helal olsun. Eğer abone olabilirsek iyi olur. Yayın hayatlarında, mücadelelerinde başarılar dileriz.

H.S. — Halkın Sesi de size candan selamlarını sunar. Sağolun.

BUNDAN SONRA ALINYAZIMIZI KENDİMİZ YAZACAĞIZ

Bizler Nazilli'de Amasya'lılar Kollektif Şirketi'nde çalışan işçileriz. Fabrika üç vardiya çalışır ve üç bölümden oluşmaktadır. Bunlar: a) çırçır, b) yağ, c) sabun bölümleridir. Çırçır bölümü iki vardiya olup tek vardiyada 8 işçi çalışır. Yağ bölümü 3 vardiya olup tek vardiyada 14 işçi çalışır. Ayrıca fabrikanın bekçileri ve 15 hamalı mevcuttur.

Fabrikada kesinti olduktan sonra ele geçen ücret 35 ile 60 lira arasıdır. Fabrikada Türk-İş yani patronların sendikası vardır. Sendikanın aldığı karara göre 3 gün üstüste işe gelmeyen işten atılır.

Çalışma şartları çok kötüdür. Bu nedenle sağlık durumumuz devamlı bozuktur. Bütün işçi arkadaşlar kalorifer teşkilatı olmadığından kışın bile soğukta çalışmak zorundadırlar. Hastalanıp sigorta doktoruna gittiğimizde muayene etmediği gibi bu fabrikada çalıştığımızı öğrenince istirahat dahi vermemektedir.

Fabrikanın günlük kazancı 48.000 liradır. Bu gelir, fabrika 7 ay çalışıp 5 ay boş kaldığı haldeki geliridir. Yani bu gelir içinde boş kaldığı 5 ay da dahildir. Ayrıca bu gelir, daha doğrusu sömürü içinde, çırçır bölümünün payı yoktur. Ayrıca 15.000 liralık yağ çıkarılmaktadır. Bunlardan başka patronların Bozdoğan ovasında 900 dönüm buğday tarlaları, 100 dönümlük pamuk tarlası ve 400-500 dekar narenciye bahçeleri, zeytinlikleri, bademlikleri var. Bu bademlik Karacasu - Yaykın ovasında olup sınırları içersinde 7 köy mevcuttur. Bu tarlalarda da yüzlerce işçi çalışıyor. Daha daha bitmiyor. Patronlar Nazilli'nin sayılı kişilerinden olup 50'ye yakın evleri, dükkânları, eski fabrikaları boldur. Eski çırçır fabrikaları 10 senedir zirai donatıma icara satılı durumdadır.

Bunlar yetmiyormuş gibi 5 patrondan biri (damatları) 13 yaşındaki hizmetçisi kıza tecavüz etti. Pisliklerini örtebilmek için fakir bir oğlana 50.000 lira vererek kızı alması için baskı yaptılar. 150.000 lira da kız evine vererek uzun süre ceza yemekten kurtuldu. Beş ay içeride yatmasına rağmen şimdi elini kolunu sallaya sallaya geziyor.

Nedir bu çektiklerimiz? Bunca hakkımızı aramadığımız gibi ne yazık ki patronlar karşısında namusumuz, şerefimiz ayaklar altında.

Yıkılsın patronlar düzeni! Bu mu alınyazımız? Bundan sonra bu yazıyı kendimiz yazacağız.

Ayrıca bu yazımızla Halkın Sesine ve devrimcilere yapılan baskı ve terörü emekçiler önünde lânetleriz.

Ali Amasya Kollektif Şirketinden devrimci işçiler

NİZİP SABUN İŞÇİLERİ: «REVİZYONİSTLER, PATRONDAN RÜŞVET ALARAK SENDİKA MÜCADELEMİZİ SATTILAR»

Parababalarının ve satın aldıkları uşaklarının baskı ve zulümleri, kendilerine destek veren MC Hükümeti yardımıyla gün geçtikçe daha da artmıştır. İşçilerin can güvenliğini sağlayacak işlemler yoktur. 300 - 400 kadar sabun işçisi vardır. Oysa patronların satın aldıkları sigorta görevlileri işçileri «yok» göstermekte, böylece işçilerin sigorta hakkını çiğnemektedirler. Yahut da sigortalı saydıkları bir - iki işçiyi de ayda birkaç gün çalışıyor göstermektedirler. Patronlar işçileri çalışmıyor göstererek aynı zamanda vergi kaçakçılığını serbestçe sürdürüyorlar. Kafasına kosnik (asit) dökülen, kolu ezilen ve parmakları kesilen işçilere yüz-ikiyüz lira verip bu iş cinayetlerini örtbas ediyorlar.

Bir işçi arkadaş işyerini şöyle anlatıyor:

— «Feodal baskılar altında eziliyoruz. Patronların dayak, küfür ve baskılarına karşı işi terketmekten başka şimdilik yapacak bir şey yoktur. Gece ve gündüz sürekli çalışmaktayız. Patronlar, yüzbinlerine milyonlar katmak için ellerinden geleni serbestçe yapıyorlar. Doğu halkımıza sattıkları sabuna tonlarca mermer karıştırmaktadırlar.» Burada başka bir işçi arkadaş şunları soruyor:

— «Bizi idare eden bu MC Hükümeti patronların taşı toprağı sabuna kattıklarını görmüyor mu? Yoksa görmezden mi geliyor? Bize gelince sigorta hakkımızı bile çok görüyor.»

DISK'in yönetimindeki bazı revizyonist ağalar burada işçilerin sendikalaşma mücadelesini destekliyoruz diyerek patronlardan rüşvet alıp kaçtılar. Bir gün bu sahtekarlardan ve bütün soyguncuİardan halkımız hesap soracaktır.

Kahrolsun İşçi Düşmanı Faşistler ve Revizyonistler

Kahrolsun Feodal Baskılar

Ne Amerikan Ne Rus Çizmesi Yaşasın Emekçi Halkın Bağımsız Türkiyesi

Nizip'ten Bir Grup Sabun İşçisi

İZMİR'DE KURŞUN FABRİKASINDAN 20 İŞÇİ İŞTEN ATILDI

Biz, Kurşun fabrikası işçileri, asgari ücretten daha düşük ücretle, çoğumuz sigortasız, sosyal haklardan mahrum olarak, ağır bir baskı altında çalışmaktaydık.

Biz işçiler ustabaşı, şef gibi patronun adamlarının zulmü ile angarya işlerde zorla çalıştırılmaktaydık. Kurşun tozları dumanları altında, sağlık koşullarının olmadığı şartlarda geçimimizi sağlamaya uğraşıyorduk. Fabrikadaki çağdışı koşulların düzeltilmesi, ücretlerimizin arttırılması ve sosyal haklardan yararlanmak amacıyla sendikal örgütlenme çalışmalarına girdik. Patron sendikalaşmamızı önlemek amacıyla haftalığımıza 15 liralık gülünç bir arttırım yaptı. Fakat biz çalışmalarımızı devam ettirdik. Bu arada, komşu TOKEZ işçileri greve gittiler. Grevci arkadaşlarımızı aktif olarak desteklememiz ve bu zamana kadar yaptığımız örgütlenme çalışmaları sebebiyle işveren 20 işçiyi (bizi) işten attı.

Bizi açlığa mahkûm eden patronlar mücadelemizi böylece durduracaklarını zannediyorlar. Mücadelemiz sonuna kadar devam edecektir.

İşten atılan 20 işçi

BURSA MERİNOS FABRİKASI İŞÇİLERİ: «FABRİKAYA MHP'NİN ADAMLARI SOKULUYOR»

Bizler faşizmin devlet kurumlarını nasıl ele geçirmeye çalıştığının en yakın tanığı olan Merinos Fabrikası işçileriyiz. Daha evvel işyerindeki temel ekonomik ve demokratik sorunları ve taleplerimizi iletmiştik. O günden bu yana işçiler üzerindeki baskılar iyice yoğunlaştı. Fabrikaya devamlı komando işçi alınıyor. Bursa Eğitim Enstitüsüne MHP'li gençlere fabrikada iş verileceğine dair ilân asılıyor. Faşistler kitle tabanı yaratmaya çalışıyorlar. Ülkücü işçiler gecesi biletlerini açıkça sattılar. Sarı sendikacılar da onlara destek oldular. Fakat bir tek işçiyi yanlarında göremediler, işçilerden tecrit oldular.

Bu arada, Teksif Sendikasının da gerçek yüzünü iyice gördük. Yıllardır bir tek sorunumuzla ilgilenmeyen Teksif, bir bildiri dağıtıyor ve güya işçilerin dertlerini dile getirmeye çalışıyor. Çünkü Nisan ayında temsilci seçimleri var. Fabrikada ilerici - demokratik - devrimci işçilerin yer aldığı kuvvetli bir liste seçimlere girecek. Biz biliyoruz ki, bunlar hep yerlerini sağlamlaştırma manevralarıdır. Teksife karşı, işçilerde olan birikim bir gün patlayacaktır. Görevimiz bu birikime yön vermektir.

Dergimiz Halkın Sesi'nin 46. sayısına yapılan baskıyı kınıyoruz. Faşizm Halkın Sesi'ni susturamayacaktır.

Yaşasın İşçilerin Devrimci Mücadelesi

Kahrolsun Faşizm ve Revizyonizm

Bursa, Merinos Fabrikası İşçileri

HALKIN SESİ
HAFTALIK DERGİ
• Sahibi: İLKER SÜMERKAN
• Sorumlu Yazı İşleri Md. FİKRET ULUSOYDAN
• Yönetim Yeri Çatalçeşme Sok. 46/11 Cağaloğlu - İstanbul
• Yazışma ve Abone Ad. P.K. 1112, Sirkeci - İst.
• Baskı: Barış Ofset
• Abone şartları: Yurtiçi Yıllık 125, Altı Aylık 65 TL. Avrupa (Uçak) Yıllık 200, Altı aylık 100 TL.
• İlân şartları: Santimi 30 TL. Yayın ilânı: Çerçevesi 100 TL.
• İstanbul Dağıtımı: TÜR-DA
• Türkiye dağıtımı Sabri Özakar

Dört yıl önce Kızıldere'de şehit olan devrimcileri anıyoruz

Dört yıl önce 30 Mart 1972 günü Mahir Çayan, Cihan Alptekin, Ömer Ayna, Saffet Alp, Ertan Saruhan, Ahmet Atasoy, Nihat Yılmaz, Hüdai Arıkan, Sinan Kâzım Özüdoğru ve Sabahattin Kurt, Kızıldere'de faşist diktatörlük tarafından katledilmişlerdi. Faşizmin bütün halka ve devrimcilere azgınca saldırdığı şartlarda direnerek şehit düşen devrimcileri ölümlerinin 4. yılında anıyoruz.

Almanya'daki devrimcilerin Türkiye zindanlarındaki yurtseverlere açık mektubu

Kardeşler!

14.3.1976'da Bielefeld'de, 4 Türkiye'li yurtseverin sınır dışı edilmesine karşı kararlı mücadeleye devam etme kararı aldık.

Biz, orada sizlerin insanlık dışı işkencelere, ağır baskılara rağmen, halkınızın ve dünya halklarının kurtuluşu uğruna yürüttüğünüz mücadelenizi katiyetle destekleriz.

Emperyalistler ve uşakları yıkılışlarının sonuna gelmiş ve çürümüş güçlerdir. Halkların devrimci mücadelesi güçlüdür ve mutlaka zafer kazanacaktır.

Sizleri devrimci kardeşlikle selâmlarız.

Yaşasın Alman ve Türkiye halklarının devrimci dostluğu!

Kahrolun Emperyalizm ve Faşizm!

14.3.1976, Bielefeld.

Almanya Komünist Partisi (Marksist - Leninist)
Almanya Komünist Partisi
Batı Almanya Komünistleri Birliği
Alman Kızıl Yardım Teşkilâtı

ALMANYA'DAKİ ÜÇ YURTSEVERİN TÜRKİYE HAPİSHANELERİNDEKİ DEVRİMCİLERE MESAJI

Bugüne kadar mektuplar göndererek burada davamızda bize destek verdiniz. Bazıları elimize geçti, bazıları yasaklandı. Keza bizim yazdıklarımızın da birçoğu sizlere ulaşamadı. Bu mektupla biz sizlere cevap vermek istiyoruz.

Orada sizlere uygulanan vahşi zulmü gazetelerden okuyoruz. Alçakça tertiplenen cinayetler, işkenceler, idam ve ömür boyu hapis cezaları yağdırılıyor. Ama bütün bunlar sizleri yıldırmak şöyle dursun, aksine mücadele azminizi artırıyor.

Mücadele olan her yerde kayıplar da verilecektir, fedakârlıklar da yapılacaktır. Ve ölüm olağan birşeydir. Hiçbir şey düpdüzgün bir yoldan ilerleyerek gelişmiyor. Aksine bütün yeni şeylerin gelişme süreci inişler ve çıkışlarla, güçlükler ve elverişli şartlarla, başarısızlıklarla ve başarılarla doludur. Hayat işte tam da bundan ibarettir.

Halkımızın demokratik, yurtsever ve devrimci mücadelesinin tarihi kökleri derindir. Ama o, henüz yenidir, gençtir. Ve bütün yeni şeylerin gelişme yolunu izlemektedir. Bu yüzden geleceğe olan inancımızı en zor şartlar altında bile kaybetmemeliyiz. Dünyada çöküşe ve yıkılışa giden emperyalizm ve yerli gericiliktir. Büyüyen ve zafere ilerleyen, halkların devrimci mücadeleleri ve sosyalizmdir.

Arkadaşlar! Kardeşler!

Bizler, sizlerin acılarıyla acı, sevinçleriyle sevinç duyuyoruz. Sizlerin zalimlere karşı birlikte direnmenizi kendimize örnek alıyoruz. Biz daima sizlerle beraberiz ve omuz omuzayız.

Şuna inanıyoruz ki, devrimci halkımız doğru bir önderlik altında birleştiği, mücadelede sebat ettiği takdirde bütün güçlüklerin üstesinden gelecektir. Emperyalizmin ve yerli işbirlikçilerin iktidarları sallanmaktadır. Revizyonizm ve reformculuğun boş hayalleri de kimseyi aldatamıyacaktır. Devrim şehitlerinin kanlarıyla çizdikleri yoldan ilerleyelim! Sizleri devrimci kardeşlikle selâmlarız! (17.2.1976)

Hatice Yurttaş
Mustafa Tutkun
Ömer Özerturgut

Faşistler Trabzon'da bir devrimciyi öldürdüler

Karadeniz Teknik Üniversitesi öğrenci yurtlarının birinci blokunda Kimya Fakültesi 4. sınıf öğrencisi Orhan Aydın faşistler tarafından tabancayla vurularak yaralanmış, hastaneye kaldırılırken yolda ölmüştür. Devrimci öğrenci Orhan Aydın'ın faşistler tarafından öldürülmesinden sonra, Karadeniz Teknik Üniversitesi öğrencileri bir günlük boykot yaparak bu cinayeti protesto etmişler ve katilerin bulunmasını istemişlerdir.

İŞKENCECİ KATİLLER HAKKINDA DAVA AÇILDI

30 Ocak 1976 günü Samatya polis karakolunda dövülerek öldürülen Cahit Şenyüz'ün alkol komasından öldüğünü iddia eden polisin sahtekârlığı bugün ortaya çıkmıştır. Bu cinayetle ilgili olarak Samatya karakolu komiseri Bekir Çetiner ile polis memurları Halil Darı ve Süleyman Bal hakkında Cumhuriyet Savcılığı tarafından dava açılmıştır.

MARDİN'DE FAŞİZMİ VE MİLLÎ BASKIYI PROTESTO ETMEK İÇİN MİTİNG YAPILDI

21 Mart 1976 günü Mardin'de faşizmi protesto için bir miting ve yürüyüş yapıldı. «Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Türkiye» sloganı, yürüyüş sırasında kitleler tarafından benimsendi. Bu sloganla beraber «Doğu'da Milli Zulme Son», «Kahrolsun Faşizm», «Kahrolsun Toprakağaları», «Kahrolsun Revizyonistler», «Faşizm Bıra Bımıra», sloganları sık sık atıldı. «Yaşasın Ulusların ve Dillerin Eşitliği ve Özgürlüğü» pankartı taşındı.

TUNCELİ'DE 12 MART PROTESTO EDİLDİ

Tunceli'de 12 Mart 1976 günü bütün orta dereceli okullar bir günlük boykot yaparak, 12 Mart faşist darbesini protesto ettiler. Öğretmen Okulu öğrencileri tarafından başlatılan protesto yürüyüşü şehirdeki halkın ile katılmasıyla büyüdü ve devrimci şehitler için yapılan saygı duruşundan sonra sona erdi.

GÖRDES'TE HALK FAŞİSTLERİ KOVALADI

19.3.1976 günü Gördes'de imam Hüseyin Bakar'ın kışkırtmalarıyla C.H.P. Lokaline saldırmak isteyen faşistler karşılarında kalabalık bir halk topluluğunu görünce meydanda sıkışıp kalmışlardır. Ertesi gün, halk faşistlerin bir saldırı ihtimaline karşı sokaklara dökülerek faşistleri kovalamış, saldırı aletlerine el koymuştur.

ÖLDÜRÜLEN ATA YILDIRIM'IN BABASI NUSRET YILDIRIM :

MHP kapatılsın katillerden hesap sorulsun

Faşist katiller tarafından 12 Mart 1976 günü Ankara'da öldürülen Ata Yıldırım'ın babası Nusret Yıldırım ile HALKIN SESİ muhabiri konuştu. Konuşmayı aynen veriyoruz:

HALKIN SESİ — **Ata Yıldırım nasıl öldürüldü? Katilleri kimlerdir? Katillerin bulunması için devlet herhangi bir şey yapmış mıdır?**

NUSRET YILDIRIM — Ata'yla aynı okulda okuyan Abidinpaşa Ülkü Ocakları Derneği üyesi olan Hasan Hüseyin, Ata'yla arkadaşını göstermiş; Site yurdundan gelen üç kişi de ateş etmiş. Ata vurulduğu zaman yanında bulunan Dilâver isimli arkadaşı daha sonra tanıklık etmek için emniyete gitmiş. Polis, Dilâver'i tanıklık yapmaması için ağır bir şekilde dövmüş. Bunun üzerine Dilâver tanıklık etmekten çekiniyor ve kaçıyor. Bundan sonra cinayet masasından bir komiser geldi, «Hasan Hüseyin'e çok dayak attık, işkence yaptık, fakat bir türlü katillerin kim olduğunu söyletemedik» dedi. Tabii söylediklerinin hepsi yalan. Olayı yüzlerce kişi görmüş. Fakat baskıdan korktukları için kimse tanıklık etmek istemiyor.

HALKIN SESİ — **Ülkü Ocakları ve MHP'nin Abidinpaşa ve Tuzluçayır'daki faaliyetleri nelerdir?**

NUSRET YILDIRIM — Abidinpaşa'da Ülkü Ocakları kurulalı beri mahalle halkının huzuru kaçtı. Bu bölgede üç tane okul var. Katiller bu Ülkü Ocaklarından çıkıyor, okullara saldırıyorlar. Halka gözdağı vermek için geceleri sağa sola ateş ediyor, dinamit patlatıyorlar. Bu Ülkü Ocakları, bu rada durdukça her gün yeni olaylar çıkabilir. Bütün aile grev yapıp Ülkü Ocaklarının kapatılmasını isteyeceğiz Kısa bir süre önce Kasım Yazıcı'yı ayağından vurdular. 26 Mart'ta mahkemesi var. Aynı gün Tarık adlı bir çocuğu omuzundan vurdular. Yine Başkent Lisesinden bir çocuk omuzundan yaralı. Ne ses var ne seda. Suçlu muçlu yok. Aranmıyor. Bu katil yuvası Ülkü Ocakları kapatılsın.

HALKIN SESİ — **Cenaze töreninde polis ne yaptı? Size baskı geldi mi?**

NUSRET YILDIRIM — Cenazeyi bize vermediler. Bizi copladılar. Cenazeyi namazsız niyazsız gömüyorlar. Yaşı da (17) büyütüp 19 yapıyorlar. «Ailesi sahip çıkmadı» deyip götürüp gömmüşler. Ablasını ,bizi, ağabeylerini copladılar. «Ölü bizimdir. Verin bize. Evim şurda, eve götürecem, belki memlekete götürürüz» dedik. Vermediler. Cobunan, panzerinen bize saldırdılar. Kaynımın çocuğunu alıp götürdüler. Hâlâ içerde. Ağabeysi haberi duyuyor. Asker elbisesiyle geliyor. Onu da dövüyorlar. O da, «Beni döveceğinize katilleri dövün. Katil iktidar» diye bağırdı.

HALKIN SESİ — **Katillerden ve işkencecilerden hesap sorulması hakkında ne düşünüyorsunuz?**

NUSRET YILDIRIM — Katilleri bize bulsunlar. Halk onları bir görsün. Hesap sorulsun. Ama onlar katilleri, işkencecileri bulamaz, çünkü esas katiller, işkenceciler hükümette, devletin başındadır. Bu katiller halkın önünde yargılansın. Halkın önünde bir adalet kurulsun ki halk öğrensin, Başka kan dökülmesin.

HALKIN SESİ — **Bugün, siz eski bir üyesi olarak MHP içindeki bildirisini dağıtan lise öğrencisi Hasan Ökmen tutuklanarak, poliste 4 gün işkence görmüştür. Hasan Ökmen'in bir eli yediği tekme ve coplarla sakatlanmıştır. İşkence sonucunda kulakları da duymamaktadır. Kafasına yediği darbeler sonucu ise sık sık kriz geçirmektedir.**

PAZARCIK'TA HALK POLİS BASKISINI PROTESTO EDİYOR

Pazarcık'ta polis geceleri mahallelerde sürekli devriye gezmekte ve evinden dışarı çıkan herkesin üstünü aramakta, kahvehanelere baskın yapmakta, silah sıkıp panik yaratmaya çalışmaktadır. Toprak-İş sendikasının Pazarcık olayları sırasında vurulan Mustafa Şenpınar'ın mezarını yapma töreni ile ilgili

Maraş'ın Pazarcık kazası köylüleri, ilçe merkezindeki faşist saldırıdan sonra, faşist baskı ve saldırıları protesto eden bir bildiri yayınladılar. Pazarcık'ın Karaçay köyünden 56, Hanobası köyünden 46, Köprüağzı'ndan 105, Akdemir - Hamzikanlı'dan 53, Pulyanlı'dan 31, Çöçelli'den 353, Demirciler'den 31, Ördekdede'den 120, ilçe merkezinden

aldatılmış kimselere bir diyeceğiniz var mı?

NUSRET YILDIRIM — Ben, MHP Ağrı ili kurucularındanım. Dört sene de MHP Çankaya ilçe başkanlığı yaptım. Bu katiller para ile satın alınmış adamlardır. Yüzlerce itin veya fukara çocuğunun doldurmuşlar ceplerine para, silâh, bazısının altına araba. «Bekle» diyorlar. Sonra okul bastırıyor, bomba silâh attırıyor, adam öldürtüyorlar. Bunlar yanlış yoldadır. Bunlara millet cevap verecektir.

HALKIN SESİ — **Halkın Sesi vasıtasıyla ileteceğiniz bir mesaj var mıdır?**

NUSRET YILDIRIM — Siz, bizim bütün söyleyeceklerimizi söylüyorsunuz. Benim diyeceğim; evlâtlarımızın katilleri bulunsun. MHP ve Ülkü Ocakları kapatılsın. Başka ana babaların yüreği yanmasın. Gazeteniz vasıtasıyla halkımıza selâmlarımızı iletin.

Faşist komandolar bir devrimciyi daha şehit ettiler

Faşist komandolar bir devrimciyi daha şehit ettiler. 30 Mart günü Ankara Maltepe semtinde faşistler öğrencilere ve halka saldırmışlardır. Site Öğrenci Yurdunu faşist karargahı haline getiren ülkü ocaklılar minibüslerle Maltepe'ye gelmişler, Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisi öğrencilerine ateş açmışlardır. Öğrencilerin direnmesi üzerine çatışma sokaklara yayılmıştır. Faşist katiller ayrım gözetmeksizin herkese saldırmışlardır. Faşist kurşunlarıyla Sami Ovalıoğlu adındaki devrimci öğrenci ile birisi şoför, ikisi PTT memuru olan dokuz kişi yaralanmıştır.

Faşist caniler, hastaneyi kuşatarak Sami Ovalıoğlu'na kan verilerek kurtarılmasını önlemişlerdir. Katillerin başında Akif Özer ve Sami Bal adındaki MHP'li faşistler bulunmaktadır.

Devam eden saldırılar ve cinayetlerin tekrar ortaya koyduğu gibi faşist yuvaları dağıtılmalı ve katillerden hesap sorulmalıdır.

Faşistlerin de revizyonistlerin de gerçek yüzünü görerek devrimci oldum

Dergimizin 45. sayısında başlattığımız «Eleştiri - Özeleştiri» adlı kısım, benim uzun zamandan beri derginizde hissettiğim bir boşluğun doldurulmasıydı. Bu kısmın devrimci mücadelede büyük yararlar sağlayacağı kanısındayım. Bunun sonuna kadar yürütülmesi için ben de kendimden bir şeyler katarak, desteklemek istiyorum.

Kendi özeleştirimi yaparken lise hayatından başlamayı faydalı buluyorum.

Okuldaki baskı ve fikir özgürlüğü kısıtlığı yüzünden bilinçsiz olarak önce dinin etkisine -bilhassa cuma namazlarına- ve sonra da komando olmaya itildim. Buna okuldaki gerici ve faşist öğretmenler sebep olmuştur. Beden Eğitimi öğretmeni Mahir Doğruöz cuma namazlarına gittiğim için bana 10 verirdi. İsmi Öztürk Ataoğuz olan diğer bir öğretmen ise okuldaki bütün faaliyetlere katılıyorum diye bizleri komando olarak öne sürerdi, 10 verirdi. Bu şahıs ayrıca Türkeş'in yeğeni oluyormuş. Okuldaki faşist diktatörlüğüyle meşhurmuş. 29 Ekim 1969 tarihindeki bayramda benim de olduğum bir olayı anlatayım. Yenişehir'de sebebini hâlâ bilemediğim, fakat benim de katıldığım bir kavgada yurtsever subay ve yedek subaylara karşı biz Hacı Ali Demirel'in muhafızları ve Türkeş'in gizli komandoları olarak kavga ettik. Bu yüzden, 6 sene sonra olsa dahi bu yurtseverlerden özür diler, beni bağışlamalarını isterim. Yükseliş'teki faşistleri ve müdür Halil Turgut'u - eski Menderesçilerden - lânetlerim. Ve seneler sonra Batı Berlin'de «ilerici» bir dernekte çalışmaya başladım. Adı Türkiye Toplumcular Ocağı. Maalesef ilerici zannettiğim derneğin devrimcilikle bir alâkası olmadığını bir süre sonra anladım. Öğrendiğim tek şey Sovyetler Birliği'nin en iyi sosyalist ülke olduğuydu. Tabii bir merak sonucu SSCB'nin Çin'den neden ayrıldığını sorduğumda bana ço şeyler anlattılar. Ne var ki, araş tırma yaptığımda anlattıklarını sadece yalan-dolan olduğunu an ladım. Bu sefer beni 'maoculuk la' suçladılar. Böylece de be derneğe bir daha gitmedim TKP'nin Batı Berlin temsilci TTO kurulalı 7-8 sene oluyo Fakat ne yaptığı sorulduğun cevabı eğlence geceleri tertipl mek ve 30-40 kişiyi üye yazma oluyor. Sorarım bunlara devrim ciler eleştiriden korkar mı? So yalist bir ülke eleştiriden kork mı? Ama onların korktukları gözlerimle gördüm. Gerisini dos lar anlasın. Benim gibi yüzler örnek var Batı Berlin'de. Böy her devrimciye yaptıkları gi beni de ajanlıkla, provakatörlük le suçladılar. Ne kadar adi v şerefsiz bir suçlama! Onlara de dim ki, bırakın bu suçlamayı d kitleler yapsın.

Devrimcilere sorarım, bilinç siz olarak bir derneğe gitmek v daha sonra araştırma yapara oradan ayrılmak suç mudur? Cevap hayır olmalı; fakat bazı devrimci arkadaşlar böyle yurtseverleri ani yargılarla suçluyorlar. Böyle kişileri karşı-devrimc yerine koyuyorlar. Bu çok tehlikeli bir şey olup, suçlamay yapanlar kendilerini tecrit ediyorlar. Revizyonizm mikrobunun her zaman kitleler önünde açıklanmasına ve açıktan açığa mücadele edilmesine ben de taraftarım. Fakat bunu yaparken de çok dikkatli olmalıyız. Yanlışlıkla veya bilinçsiz olarak revizyonistlerin derneklerine giren arkadaşları düşman olarak görmemeliyiz.

Dostlarıma söyleyeceğim başka bir şey de revizyonizme karşı mücadelenin her zaman bilimsel olmasıdır. Yoksa onların taktiklerine ve aldatmacalarına kapılabiliriz. Bazıları gibi de sözde anti-revizyonist ve fiiliyatta revizyonistlerin düştüğü hataya düşmemek için de sosyal-emperyalistlerin gerçek yüzünü her zaman açıklamalıyız.

Batı Berlin'den devrimci bir öğrenci

BEN BİR FAŞİST İDİM

«Kafkas hülyası, Turan rüyası, Moskova kuşatması, Tanrı Dağı'nda çadır kurulması, darı şarabı, kımız, vb.» dalavereleri ile doyuruldum. Orta okuldayken Ahmet Hamdi Söylemez isimli faşist öğretmen dindersine gelirdi. Ders dindersi değil de, adeta «bozkurt» dersiydi. Hepimizin kafasını şovence duygularla yıkamıştı. O zaman yarım saat içinde Moskova'yı bozkurt önde kılıçlarla fethediyorduk. Hatta hiç unutamadığım, saygı değer(!) hocamızın bir sözü vardı. «Eğer bir gün solcu olursanız ilk kurşunu benden yersiniz» demişti.

Sadece ben değil, bütün arkadaşlar öyleydi. Benim aklım başıma bu yıl geldi. Devrimcilerin niye öldürüldüğünü şimdi daha iyi anlıyorum. Hem de yediğim ekmek, içtiğim su gibi... Amerika ve Rusya başbelâlarının dünyayı nasıl talan ettiklerini şimdi daha iyi anlıyorum. Başbelâsı olmasalardı, dünyada her kaldırılan taşın altından çirkef başlarını çıkarmazlardı. Bana demokrasinin varlığından söz ederlerdi. Oysa onların söylediği demokrasi kaldırım demokrasisiymiş. Grev yapan işçiye, faşistlerle birlikte polisler saldırırsa, toprak isteyen köylüye komando ve jandarma dipçik vurursa, demokratik eğitim isteyen öğrenciye cop ve mermi ile saldırılırsa, binlerce devrimci öğretmen sürülürse, iki süper devletin dünya ve yurdumuz üzerindeki oyunlarını sergileyen gençlik öldürülür, kurşunlanır, hapise atılırsa, yüzlerce genç kız ve kadının vücudu bir mal gibi satılırsa, mobilya deyip sunta yutturulursa, ve yolsuzlukları gün ışığına çıkaran yurtseverlere çeşitli faşizan baskılar uygulanırsa, kitap okuyan genç, öğrenci, aydın kurşunlanır, hapislenirse ve yüzlerce, binlerce faşist uygulamalar olursa bunun adı GÜLLÜ İBİKLİ DEMOKRASİ midir? Hayır! Bunun adı FAŞİZM'in ta kendisidir. Demokrasi bir avuç para babasının demokrasisidir. Öyleyse bize düşen görev nedir?

1) Bilinçli olarak halkın arasına girmeliyiz. Onlardan bağlarımızı koparmamalıyız.

2) Faşizme olduğu kadar, sosyal - faşizme ve revizyonizme karşı halkla birlikte mücadeleye (kararlı bir şekilde) girmeliyiz

3) Halkımıza Amerikan ve Rus emperyalizminin dünya üzerindeki hegemonya yarışını bir bir anlatmalıyız. (Bunlar sadece benim anlamak istediklerimin bir kısmıdır.)

NE AMERİKAN ÇİZMESİ OLSUN NE RUS ÇİZMESİ
YAŞASIN HALKIMIZIN BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYESİ

İrfan Çivi — Gördes

96 köylünün ve Maraş il merkezinden 113 vatandaşın imzasını taşıyan bildiride şöyle denmektedir :

«Biz Pazarcık halkı olarak faşizmden nefret ediyoruz. Bunu gören faşistler bize saldırdılar ve hakettikleri cevabı aldılar. Pazarcık halkı CHP'li ağaların ve revizyonistlerin her türlü engellemesine rağmen saldırıya kararlılıkla karşı koydu ve faşistleri püskürttü. Topraksız köylü MUSTAFA ŞENPINAR şehit düştü. Olaydan sonra Adana devlet Güvenlik Mahkemesi 26 kişiyi tutukladı. Faşist yuvalar kapatılmalıdır. Saldırganlardan hesap sorulacaktır. Tutuklular serbest bırakılmalıdır»

BİLİM ÖZGÜRLÜĞÜ İSTİYORUZ !
MC HÜKÜMETİ ÜNİVERSİTELERDEN ELİNİ ÇEKMELİDİR !

telerdeki huzursuzlu- ışkırtıcısı ve sorumlu- MC hükümetinin baş- ileyman Demirel. son «üniversitelerde bozu- : yeniden kurmak için üniversitelere el koy- i»nden dem vuruyor. sınıflar. öteden beri. içi yönetimde demok- ıamen ortadan kaldır- ersite özerkliğini yok iversitelerde demokra- ızlık ve halka hizmet lına ne varsa silip yok ellerinden geleni yap- 1973 senesinde. faşist :rörün en yoğun oldu- le Üniversiteler Kanu- ılan değişiklikler de taşımaktadır.

ite özerkliği, ancak içi yönetimin demok- arzda yürütülmesiyle akdirde bir anlam ta- diktatörlük. 1973 se- yaptığı değişikliklerle. içi yönetimde demok- amen ortadan kaldır-

te yönetiminde mev- ıatı hiyerarşi daha da irilmiştir. Yetkiler da- rkezîleştirilerek tepede ır. Bugün öğretimde ı elemanlar arasında be farkları» mevcut- ersite içinde yer alan mler. -öğrenciler, asis- sonel ve hattâ öğretim bir kısmı- yönetimin dışında bırakılmışlar- a bu kesimlerin sesle- malarına imkân sağla- lenme. söz söyleme ve hakları gaspedilmiştir. in doğal üyesi sayıl- üniversite içinde faa- ren öğrenci dernekleri ıştır. Okullarda toplan- i dağıtma, afiş asma faaliyetler idarenin iz- nmıştır. Diğer memur- te asistanların da sen- rmaları yasaklanmış. ndikaları da kapatıl- Üniversitelerde çalışan rev hakkı yoktur. Üni- le faşist iktidarların si- ütme, hattâ bu siyaset unda «adam öldürme» sınırsız bir biçimde n, demokrasi ve bağım- ana bir siyaset izlemek kesimlerin siyasete ka- ısaktır. Ancak -o da po- ı faşistler düzmece bir urup bu yolu tıkama- urulabilen öğrenci der- siyasetle uğraşması Anayasada yapılan de- diğer devlet memurla- ğretim üye ve yardım- da siyasî partilere üye yasaklanmıştır.

sitelere yurtsever ve unsurların girmesini **için birçok tedbir alın-** mıştır. Herkesin bildiği gibi, emekçi ailelerden gelen gençle - rin ancak yok denecek kadar küçük bir kısmı üniversitelere girebilmektedir. Paralı eğitim yaygınlaştırılarak bu oran daha da düşürülmek istenmektedir. Üniversitelere asistan alınması meselesine gelince, birçok aday, gerekli sınavları başardıkları halde, polis soruşturması sonucunda ya da öğrencilik yıllarında disiplin cezası aldıkları gerekçesiyle kabul edilmemektedir. 1973' te değiştirilen Üniversiteler Kanununun Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilen bir maddesine göre, «devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne» karşı suç işlemiş olanların asistan olamayacakları belirtilmektedir. Bu maddeye göre, 12 Mart faşizmi karşısında susmamış, buna karşı direnmiş olan herkese üniversitenin kapıları kapatılmaktadır.

Girişteki bu engelleri aşabilmiş olan demokrat ve yurtsever öğrenci ve asistanları temizlemek için de birçok tedbir alınmıştır. 12 Marttan sonra değiştirilerek daha da sertleştirilen disiplin yönetmelikleri, demokrasi ve bağımsızlık mücadelesine katılan, devrimci siyasetle uğraşan öğrencilerin cezalandırılmasını öngören maddelerle doldurulmuştur. Üniversiteler Kanununun gene Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilen bir maddesine göre, iki senede bir asistanların durumu gözden geçirilip, tayinleri yenilenecek ya da işlerine son verilecektir. 1975 senesinde bu maddeye dayanılarak bazı yurtsever asistanlara kıyılmıştır. Doktorasını veren asistanlar istifa etmiş sayılmakta, bunlara kadro verilip verilmemesi yönetimin isteğine kalmaktadır.

Bütün bunların yanı sıra, üniversitede çalışan öğretim elemanları üzerinde sürekli bir faşist baskı ve denetim mevcuttur. Bazı fakültelerde, asistanların özel hayatına kadar karışılmakta, asistanlık süreleri boyunca evlenmemeleri şart koşulmakta ya da izne bağlanmaktadır. Bugün hâlâ yürürlükte olan bir kanuna göre, aralarında asistanların da bulunduğu devlet memurları, il sınırları dışına çıkarken amirlerine haber vermek zorundadırlar. 12 Marttan sonra bu kanun işletilerek, bazı yurtsever asistanlar hakkında soruşturma açılmıştır. Gene 12 Marttan sonra bütün fakültelere MİT ajanları yerleştirilmiştir.

1973 senesinde yapılan değişikliklerde üniversite içi yönetimde demokrasinin ortadan kaldırılmasıyla yetinilmemiş, özerkliği tamamen yok edici hükümler de getirilmiştir. **Çoğunluğunu Millî Eğitim Bakanlığının atadığı üyelerin oluşturduğu Yüksek Öğrenim Kurulu (YÖK) ve Üniversitelerarası Kurul gibi üniversiteler üstü kurumlar kurulmuştur.** Bunlar, hükümetlerin üniversitelere müdahalesine aracılık eden ve bunu sürekliléştiren kurumlardır. Zaten Anayasa Mahkemesi de, kanunun YÖK'le ilgili maddelerini özerklik ilkesine aykırı bularak iptal etmiştir. MC hükümeti zamanında, S. Demirel'in zaman zaman üniversite rektörlerini toplayıp, üniversite yönetimleri üzerine doğrudan baskı yapması da olağan bir uygulama haline getirilmiştir.

İdarî özerkliğin bulunmadığı üniversitelerde, malî ve akademik özerklik de tabiatıyla söz konusu değildir. Üniversitelerin her sene bütçe konusunda hükümetle «pazarlığa oturmak» zorunda olması, hükümetin eline başka bir baskı aracı daha vermektedir.

Tıpkı 12 Marttan sonra ilân edilen Sıkıyönetim sırasında olduğu gibi bugün de, ilerici öğretim üyeleri ve yardımcıları hakkında, derslerde okuttukları kitaplar ve söyledikleri sözler yüzünden ihbarlar yapılmakta ve davalar açılmaktadır. Son olarak Hukuk Fakültesi öğretim üyelerinden Doç. Server Bedii Tanilli, Şişli Siyasal Bilimler Yüksek Okulunda okuttuğu «Uygarlık Tarihi» isimli ders notları ve derste söylediği sözler yüzünden, Ülkü Ocaklı faşistler tarafından ihbar edilmiştir. Bunun üzerine S. B. Tanilli hakkında İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesinde «komünizm propagandası» yaptığı gerekçesiyle açılan dava halen sürmektedir.

Faşist diktatörlük, getirilen bütün bu değişiklikleri yeterli görmeyerek, Anayasayı, hükümetlere üniversitelere doğrudan doğruya elkoyma yetkisi verecek şekilde değiştirmeyi de ihmal etmemiştir. Üniversitelere hükümetin elkoyması, üniversitelerde sıkıyönetim ilân edilmesi anlamına gelmekte ve bu «sıkıyönetim» ikişer aylık sürelerle uzatılabilmektedir. Hükümet, bu dönemde üniversite yönetiminin yetkilerini kaldırmakta, üniversite içinden tayin edeceği yetkililer eliyle, istediğinin görevini değiştirebilmekte, istediğini de görevden alabilmektedir. Kısacası üniversitelerde «astığı astık, kestiği kestik» bir yönetim uygulayabilmektedir.

12 Mart faşist darbesinden sonra üniversitelerle ilgili olarak getirilen bu tedbirler, faşizmin, kendi dışında kimseye güvenemeyen, her kademenin üstüne onu denetlemek amacıyla başka bir kademe getiren ve ülke hayatındaki her şeyi doğrudan baskı **ve denetim altına almayı isteyen mantığını gözler önüne sermektedir.**

Bugün üniversitelere huzurun gelmesi; üniversitelerin, bilimin ve kültürün özgürce tartışıldığı, demokrasi, bağımsızlık ve bilimin halkın hizmetine sunulması anlayışının serbestçe gelişip, boy atabildiği yerler haline gelebilmesi için, hükümetin üniversitelere el koyması değil, üniversitelerden elini çekmesi gerekir.